LAHOLMS TIDNING

N:R 268. Ansvarig utgivare: J. B. Bengtsson TORSDAGEN DEN 20 NOVEMBER 1947 Laholms Tidnings Tryckeri, Laholm. ÅRG. 16.

20 svenska flygare omkomna i Italien

Vårt flygvapens största katastrof hittills

S. O. Pehrson

I Falkenberg väckte meddelandet om katastrofen särskilt djup förstämning, då man erfor att ombord på olycksplanet även befann sig en falkenbergsbo. Det var löjtnant Sven Olof Pehrson i Karlsborg, en av dem som fick det hedersamma uppdraget i att vara med om att befordra de inköpta flygplanen ner till Abessinien.

Löjtnant Pehrson föddes i Falkenberg den 20 aug. 1920 som son till skräddaremästare Alb. Pehrson och hans maka. Efter realexamen i Falkenberg fortsatte han sina studier i Halmstad och avlade där studentexamen, varefter han tog anställning vid flygvapnet. Han genomgick en allsidig utbildning och blev så tidigt som för ett par år sedan utnämnd till löjtnant. Han ansågs allmänt som en mycket lovande och ambitiös flygare, varom ju också hans senaste kommendering bär vittne.

Bland barndomsvännerna var han alltid den gladaste bland glada, ständigt med ett gott skämt på läpparna och med en utpräglat ljus syn på tillvaron. Därför hade han ovanligt lätt för att vinna vänner och sympatisörer.

Löjtnant Pehrson sörjes närmast av föräldrarna, maka samt en blott någon vecka gammal dotter, vidare tre bröder och en syster, bosatta på annan ort.

Trafikplan störtade med abessinienpiloter ombord

STOCKHOLM den 19. (TT)

T-Flygs passagerare- och fraktflygplan Bristol Freighter störtade på tisdagskvällen i bergen mellan Ravello och Salerno omkring 50 km. söder om Neapel, på återväg från Abessinien till Sverige med bl. a. de svenska abessinienflygarna ombord. Planet hade 25 passagerare ombord. Av dessa har 20 återfunnits döda, 5 skadade, därav en svårt, har förts till lasarett. Bland de dödade återfinnes bl. a. löjtnant S. O. Pehrson, Falkenberg.

Det har kunnat konstateras att planet råkat ut för motorkrångel över Salernobukten. Av allt att döma sökte piloten i rådande regn och dimma företa en nödlandning, då han kolliderade med en bergslänt, längs vilket planet hasade 200 meter, varvid det blev fullständigt förstört. Förherdar kom så snart sig göra lät till olycksplatsen och förde de skadade på bårar nedför bergsstigarna till några lantgårdar i närheten av Santa Maria del Monte.

Olyckan beteckna av general Nordenskiöld som flygvapnets hittills värsta.

Planet torde ha kollideret med Santa Maria-berget nära Salerno.

Minister Günther har i bil avrest till olycksplatsen.

Bristol Freighter gick från Stockholm till Västerås 29 oktober och startade från Västerås 30 oktober tillsammans med de 16 svenska bombplan, som skulle flygas till Abessinien, till vars flygvapen de sålts.

Planet kunde ta 36 passagerare. Det var byggt i England och hade två motorer. T-flyg, som bolaget kallas, fick planet i början av augusti, och det var då nytt. Det hade använts både till passagerare- och fraktfart och hade visat sig vara mycket bra.

Besättningen bestod av bolagets flygchef kapten Nils Werner, Malmö, (gift, tre barn), flygkapten Bo Menotti, Stockholm, (gift, två barn), telegrafist Carl Johan Wallin, Stockholm, (gift, ett barn), och färdmekaniker Ejnar Andersson, Östersund, (gift, ett barn).

Trafikflygare Werner är född 1911 och trafikflygare Menotti 1921, telegrafist Wallin 1922 och mekaniker Andersson 1917.

De på olycksplanet ombordvarande flygofficerarna var särskilt uttagna bland ett stort antal för uppdraget att flyga ned de 16 B-17-planen till Abessinien frivilligt anmälda och var följaktligen ansedda som synnerligen kvalificerade piloter.

Sista meddelandet från flygplanet kom till markradiostationen i Rom kl 14,33 Greenwichtid på tisdagen, då man gav positionsuppgift. Denna angavs då till 39 grader 18 minuter nord och 15 grader 42 minuter ost, d. v. s. en punkt över havet mellan Sicilien och italienska fastlandet. Maskinen kom då närmast från staden Catania på Siciliens ostkust. Nästa landningsplats skulle blivit Rom. Därifrån skulle routen bli Zürich—Amsterdam—Malmö—Stockholm. Ankomsten till Bromma var beräknad till kl 18 på torsdagen.

Med det extraplan med representanter för flygvapnet och luftfartsstyrelsen, som beger sig till olycksplatsen, följer även T-flygs tekniske chef, engelsmannen James Hannington.

Flygvapnet meddelar att flera av de svenska officerarna stannat i Abessinien, bl. a. chefen för hela kontingenten, överste Ingvar Berg, och flygplansmästare Roos, vilka skall sköta instruktionstjänsten tills vidare, samt löjtnanterna Åke Edfeldt och Claes-Erik Engzell, vilka båda gått i abessinsk tjänst.

De sexton B 17-plan, som abessinska flygvapnet köpt av det svenska, startade på förmiddagen 30 oktober från flygfältet vid Hesslö i Västerås. Samtidigt startade följeplanet Bristol Freighter, som medförde den flygpersonal, som skulle stanna i Abessinien, samt dennas familjer. Chefen för abessinska flygvapnet, greve Carl Gustaf von Rosen, förde då själv transportplanet.

Som en svår chock och en sorglig inledning till referatet från landskampen i fotboll England—Sverige kom till åtskilliga tusental lyssnare meddelandet om den svåra flygolyckan, vilket lämnades i en extrautsändning från TT kl 15,30. Denna följdes av några minuters tystnad och därefter kom landskampsreferatet.

Som förklaring till svårigheterna att få upplysningar om katastrofen omtalar major Holmberg, flygvapnets pressofficer, att hans sagesmän i Rom talade om, att det från närmaste landsväg var tre timmars väg till olycksplatsen.

Haile Selassie erbjöd plan för hemtransporten

Etiopiska kejsaren har enligt telegrammet till UD framfört sitt djupa beklagande till den svenska regeringen och de förolyckades familjer. Han har erbjudit sig att sända ett etiopiskt trafikplan till olycksplatsen för hemtransporten av de förolyckade. Minister Jarring har tacksamt avböjt detta erbjudande. Däremot har ett erbjudande antagits om ett B-17-plan i vilket överste Berg tidigt på torsdagsmorgonen reser till Karthum för att sedan ta första flyglägenhet till Italien.

KUNGEN OCH LOKFÖRAREN. De kungliga bröllopsgästerna har nu börjat anlända till den engelska huvudstaden. I söndags kom bl. a. danska kungaparet och här ses kung Frederik i samspråk med lokpersonalen på det tåg som förde kungaparet från Harwich till London.

Falkenbergare bland de omkomna

Vid midnatt hade flygvapnet ett telefonsamtal med Rom. Härvid uppgavs att man vet att fem man lever, nämligen kapten Werner, löjtnanterna Magnusson och Grönberg, fanjunkare Paikull och färdmekaniker Andersson.

Kapten Werner har fått kontusioner över hela kroppen, men tillståndet ansågs ej allvarligt.

Löjtnant Grönberg har fått hjärn- och chockskador, han var pigg på onsdagsförmiddagen men förlorade medvetande på eftermiddagen. Något läkareutlåtande om honom föreligger icke. Löjtnant Magnusson är hjärn- och chockskadad men var "klar i huvudet". Fanjunkare Paijkull har ådragit sig ett komplicerat brott på höger arm, men var även han "klar i huvudet". Färdmekanier Andersson har fått ett allvarligt brott på skallen, och läkarna är ovissa om utgången.

Dessa fem vårdas på sjukhus i Salerno.

Besättningen har uppgett att det sammanlagt fanns 25 personer i flygplanet.

Minister Günther meddelade sent på natten i telegram till utrikesdepartementet från Neapel att katastrofen krävt tjugo dödsoffer. Fem är överlevande med varierande skador.

De dödade:

Flygkapten Bo Menotti, Stockholm, gift, två barn.

Telegrafist Carl Johan Wallin, Stockholm, gift, ett barn.

Kapten Torsten Olof Fränden, Västerås, född i Alvros i Jämtlands län 15 feb. 1910, gift, ett barn.

Kapten Erik Lennart Atlestam, Karlsborg, född i Göteborg 15 juli 1915, gift, två barn.

Kapten Johan Eskil Westdahl, Linköping, född i Bredåkra, Blekinge, 11 april 1917, gift, tre barn.

Kapten Gustaf Eicar Hildebrand Aulén, Stockholm, född i Lund 26 mars 1914, gift, tre barn.

Löjtnant Sven Olof Pehrson, Karlsborg, född i Falkenberg 20 augusti 1920, gift, ett barn.

Löjtnant Per Elis Lennart Olsson, Grästorp, född i Norrköping 12 mars 1921, gift, ett barn.

Löjtnant Olof Göthe Rapper, Luleå, född i Östersund 6 juli 1917, gift.

Löjtnant Bengt Ragnar Bengtzon, Grästorp, född i Amål 27 jan. 1920, gift, två barn.

Löjtnant Mac Robert Valter Robertson, Ljungbyhed, född i Södraråkra 22 januari 1920, gift.

Löjtnant Bengt Magnus Landgren, Kalmar, född i Stockholm 11 juni 1922, ogift.

Löjtnant Axel Ingvar Wänge, Karlsborg, född i Tofteryd 16 jan. 1922, gift.

Sergeant Stig Gusten Feldt, Tun, född i Motala 11 juli 1919, ogift.

Fanjunkare Sven Sigurd Tillberg, Huddinge, född i Gävle 14 november 1909, gift, två barn.

Fanjunkare Dan Georg Vincent Carlsson, Tun, född i Mölltorp 21 januari 1909, gift, ett barn.

Flygplanmästare Nils Oskar Holm, Karlsborg, född i Ängelholm 2 september 1917, ogift.

Flygtekniker S. A. Ågren, Karlsborg, född 14 maj 19.1.

Flygtekniker Gösta Hammerfors, Tun, född 13 juli 1920, och

Elektriker P. Thelner, Karlsborg, född 14 mars 1909.

De skadade:

Svårt skadad med skallbrott:

Färdmekaniker Ejnar Andersson, Östersund, gift, ett barn.

Skadade:

Trafik-, turist-, transportflygs flygchef kapten Nils Werner, Malmö, gift, tre barn.

Löjtnant Claes Romare Grönberg, Grästorp, född i Torekov 14 feb. 1920, gift.

Lindrigt skadade:

Löjtnant Stig Arne Magnusson, Halmstad, född i Skövde 1920, gift.

Fanjunkare Sture Vilhelm Paijkull, Nyköping, född i Stockholm 20 maj 1912, gift, två barn.

Ännu sent på natten förelåg inga uppgifter beträffande de tre övriga personer.

General Nordenskiöld:

Vi vid flyget måste övervinna smärtan

Olyckan är säkert den största vårt flygvapen lidit på en gång, sade flygkåneneralen Nordenskiöld i minnesanförandet i radioekot. Som chef för vårt flygvapen vill jag framföra mitt — och hela flygvapnets — deltagande till A.-B. T-flyg och anhöriga till less flygplans besättning.

Som så mången annan gång måste vi övervinna smärtan. Och därvid skall våra fallna kamraters pliktuppfyllelse och hängivenhet stå som ett mönster i vårt fortsatta arbete att höja yrkesskicklighet och flygsäkerhet vid vårt flygvapen.

Skarp polsk not i Gdynia-affären

"Svenska presshetsen är dum och oförskämd"

STOCKHOLM den 19. (TT)

Utrikesdepartementet meddelar, att svenska ministern i Warszawa i måndags kväll uppkallades till polske utrikesministern, som därvid överlämnade en not, vari under hänvisning till vad som framkommit genom skeppshandlaren Nilssons bekännelse, och även till annat bevismateriel, kategoriskt begäres, att konsul Bergendahl som persona non grata återkallas.

Vidare begäres att vederbörande svenska myndigheter underrättas om att kapten Ekwall, Wandia, och kapten Ekberg på tågfärjan drottning Victoria, äveosom övrigt befäl på färjan, inte längre äger tillträde till polsk hamn, att befäl och besättningar instrueras om att underkasta sig de föreskrifter som gäller i polska hamnar och att meddelande lämnas om vilka rättsåtgärder svenska myndigheter kommer att vidta mot de personer, som är inblandade i smugglertrafiken.

Polske utrikesministern förklarade sig muntligen önska de vänskapligaste relationer till Sverige, men på grund av den svenska presskampanjen och den medverkan som svenska statstjänstemän, exempelvis konsul Bergendahl och fältjans personal, lämnat vid utsmuggling av flyktingar från Polen, vore det av vikt att snarast erfara svenska regeringens reaktion på de nu lämnade polska meddelandena.

Envoye Westring har till svar på den polska noten framhållit att konsul Bergendahl, då han förklarats persona ingrata, givetvis kommer att återkallas och lämna Polen. Emellertid innebär detta icke något erkännande av det berättigade i anklagelserna mot konsul Bergendahl, vilka anklagelser tillbakavisas på det mest kategoriska sätt såsom fullständigt grundlösa.

Vidare framhöll Envoyé Westring att svenska regeringen, vad beträffar de utan precisering framförda anklagelserna mot svenskt sjöbefäl för utsmuggling av polska flyktingar, vill deklarera att den icke påtar sig något ansvar, om sådan verksamhet ev. bedrivits av svenskt sjöfolk.

Hur det de närmaste dagarna skall bli med den svenska färjtrafiken på Gdynia, beror på resultatet av de undersökningar som företas av UD.

Det polsk-svenska koltrafiken berörs ej av det inträffade.

Ramadiers regering går

PARIS den 19. (TT från AFP.)

Regeringen Ramadier avgick på onsdagskvällen.

Kort efter det att Ramadier till president Auriol inlämnat sin avskedsansökan fick presidenten i nationalförsamlingen Edouard Herriot företräde.

"Sveriges officiella representanter med om flyktingtrafiken"

WARSZAWA den 19. (TT)

Chefen för det polska utrikesministeriets pressavdelning, minister Grosz, höll på onsdagen en presskonferens med anledning av den polska noten om svenskars medverkan vid utsmuggling av polska flyktingar.

De svenska tidningarna har sedan någon tid fört en häftig antirysk kampanj, framhöll Grosz. Polen beskylles för polisregim och rysk terror i polska hamnar.

Beträffande fallet Korbonski nämnde Grosz att kapten Ekberg och några officerare på färjan drottning Victoria visste att Korbonski varit ombord. Vid utsmugglingen medverkade även timmermannen Jönsson och matrosen Larsson samt skeppshandlare Nilsson i Gdynia, vilken tidigare varit anställd i svenska polisen, Nilsson, som fortfarande sitter arresterad, har erkänt.

Flera officiella representanter för Sverige med om utsmugglingar, påstod Grosz. Stora belopp skulle ha utbetalats till svenska medborgare i dollar.

Den svenska presskampanjen, fortsatte Grosz, är både dum och oförskämd. Den svenska pressen vill söka bevisa att polska myndigheter inte har rätt att ordna förhållandena i sina egna hamnar. Smugglingen är satt i system, sade han.

Vidare nämnde Grosz att man på polska sida tagit mycket illa upp att "Drottning Victoria" på tisdagen stoppades i öppen sjö på order av svenska regeringen och beordrades att återvända till Trelleborg under motivering att besättningen inte är säker i polsk hamn.

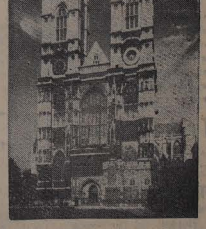

WESTMINSTER ABBEY I LONDON, skådeplats för veckans händelse.

Allt klart för furstebröllop

LONDON den 19. (TT fr. Reuter.)

På onsdagskvällen var allt klart för det kungliga bröllopet. När prinsessan Elizabeth och löjtnant Mountbatten på kvällen for genom de regnvåta gatorna för att repetera bröllopsceremonin inför högaltaret i Westminster Abbey, var gatorna kantade av förväntansfulla åskådare.

I säkert förvar innanför Buckingham Palace's murar fanns bröllopsklänningen och bröllopstårtan på 300 kg. Brudgummen väntar på bruden i "Poets' Corner" i Westminster Abbeys södra tvärskepp. För säkerhets skull lades redan på onsdagskvällen i en av hans fickor den ring av vitt walesiskt guld som han inför altaret skall träda på prinsessans finger. Han har av kung George dubbats till hertig av Edinburgh, earl av Merioneth och baron av Greenwich samt förlänats strumpebandsorden. Han får titeln "Hans Kunglig Höghet". En följd av utnämningarna är att han får plats i överhuset.

Laholms Tidning
Redaktör: J. S. MJÄLLBY.
Telefoner:
Redaktionen 300
Expeditionen och annonskontoret 299

ÖSTRA KARUPS SLU.-AVD.

avhåller ord. månadsmöte i Bygdegården lördagen den 22 nov. kl. 19.00. Program: Förhandlingar, sång och musik. Alla SLU-are välkomna.

Styrelsen.

Knäreds föreläsningsförening.

Körsveka skola: Fredagen den 21 nov. kl. 19.30. Redaktör Dawid Larsson, Halmstad. Ämne: På Heklas ö. (Med bilder.)

skidbyxor

herr-, dam-, barn-storlekar.

Kraftiga

arbetsbyxor

i mörkbrun bom.-diagonal med flossad insida, storl 48—50—52—54. pris kr. 14:25.

Grand Magasin

De billiga fåtöljerna

åter inkomna.

Andréns Möbleringsaffär.

Ungherrskapet

sportar . . .

vill också vara så där vädligt eleganta och sportiga, som pappa och mamma. Pappa säger själv, att det kostar inte mer att köpa snygga plagg. Kvalitet betalar sig alltid. Och särskilt den här dressen är praktisk.

Trikåmagasinet,

Storgatan Laholm. Tel. 314.

TANDKLINIKEN, Kattarp.

Proteser av kautschuk och paladon. Beställ tid för besök.
Tel. 56010 Hälsingborg.

Till salu

STO,

8 år, felfritt, till salu. Tel. 532 Laholm.

Begn. kassaskåp

till salu. Svar till "Kassaskåp", Laholms Tidning, Laholm.

Diverse

Damer,

Tjänsteman önskar bekantskap med älsklig och rar Evadotter i 25—35-årsåldern, gärna lantbr.-dotter eller hembiträde. Svar med foto, helst amatör-, till "Gunnar", Laholms Tidning f. v. b.

Köp direkt från tillverkaren

fatöljer, grupper, ottomaner, bäddsoffor, m. m., så erhåller Ni prima vara till lägsta pris! Gör ett besök och se våra olika modeller, det lönar sig!

JI-PE FABRIKEN
Snickerifabrik & Tapetserarverkstad.
Tel. Norra Össjö 6 och 66 Hishult.

SKOTTORP.
Härmed meddelas

att från och med den 19 nov. sammanslås droskbilarna till taxistation.

Vårt telefonnummer är nu 55 SKOTTORP.

Nya 8-sitsiga bilar tillhandahållas dygnet om. Även bil med sjukbår finnes.

Vördsamt
GUNNAR OLOFSSON. CURT ANDERSSON.

Knäreds Röda Korskrets

anordnar sin sedvanliga fest i
KNÄREDS BYGDEGÅRD
lördagen den 22 nov. kl. 18.

Nils Ludvig Olsson talar skånskt bygdemål. Knäreds amatörer uppför Ebenhards "Mor".

SÅNG. MUSIK. KAFFE. TOMBOLA.

Halva behållningen går till Europahjälpen.

Styrelsen.

Familjefest

anordnas i Solbacken, Edenberga, lördagen den 22 nov. kl. 19.30.

Program: Föredrag av SLU:s distriktsordförande, landstingsman Johannes Antonsson, teater av avdelningens amatörer, sång och musik av THE BOYS.

SLKF-are, BF-are och SLU-are samt nya medlemmar välkomna.

— BF-avdelningen avhåller höstmöte kl. 19.

Ränneslövs BF- och SLU-avdelningar.

SNÖKEDJOR.

Ett större parti begagnade snökedjor för såväl person- som lastbilar utsäljas billigt. Kedjorna äro rengjorda och blankpolerade och många helt obetydligt använda.

Gustav Svensson.
KORNHULT. Tel. 25 HISHULT.

SULNING

och reparation av skor, alla slag emottages hos HJ. MANSSON, HISHULT. Avhämtning och återlämning sker varje fredag.

Förstklassigt arbete garanteras..

Skomakare ALFRED JÖNSSON, Skånes Fagerhult.

Lumberjackor

åter inkomna hos

Gunnar Nilsson, Vallberga
Tel. 63.

Önskas hyra

Lägenhet

om 2 rum och kök önskas hyra vid Veinge eller i Laholm. Svar till den "I Dec.", Laholms Tidning.

DEN 20 NOV.

SORG.

Åter har en stor flygolycka drabbat vårt land. Duktiga unga män, skickliga piloter inom vårt flygvapen och inom vårt civila flyg, ha lätit sina liv eller svårt skadats vid en fruktansvärd flygkatastrof i Italien.

Bland de omkomna befinner sig huvuddelen av de svenska flygare, som handhaft det ansvarsfulla uppdraget, att föra de från Sverige inköpta flygplanen till Etiopien.

Det är blott ett steg mellan livet och döden. Det framstår med all tydighet i detta fall, då många svenska hem helt plötsligt drabbats av sorg och smärta.

General Nordenskiöld erinrade i går kväll i svensk radio om de bortgångna kamraternas minne. Han nämnde, att hemfärden närmast var en rekreationsresa jämfört med de många flygövningar, som svenska flygare ständigt utföra här hemma.

Så mycket mera hårt, så mycket mera smärtsamt, så mycket mera överraskande kommer det uppskakande dödsbudet till de svenska hemmen, där man sedan flygarnas ankomst till Etiopien ansett, att det mest farofyllda momentet i långfärden vore överstånd. Men en flygare är aldrig säker till liv och lem, när han befinner sig i luften, och hans anhöriga få ständigt vara beredda på det värsta.

Den fruktansvärda katastrof, som nu träffat vårt flyg och vårt flygvapen, är stor och smärtsam. De voro alla, de omkomna och skadade, duktiga och plikttrogna män i flygets och fosterlandets tjänst. Och deltagandet med dem, som drabbats av förlusten av kära anhöriga, är allmänt.

Vårt land har förlorat några av sina bästa söner.

LAHOLM

VÄDERLEKEN:

Utsikter för södra Götaland: Vinden vridande till väst eller sydväst, till en början måttlig, men tilltagande, mulnande från väster och opåtiliigare, mildare.

Inramning av Tavlor

modernt och konstnärligt

LAHOLMS GLASMÄSTERI
Hästtorget — Tel. 64.

Man och hustru

— kärlekslivets problem i vår moderna tid — heter en bok som utges av Hemmets praktiska Handböcker i Malmö. Ett rekvisitionskort för beställning av boken medföljer dagens numer av Laholms Tidning, som annonsbilaga.

Pappersinsamlingen.

Den av Laholms folkskolor företagna insamlingen av papper inbragte 7,570 kg., varav 1,230 kg. kommer på Nyby skola. Då priset på pappersavfall är 4 öre pr kg., blir det en nätt slant till Europahjälpen och barnens skolresor.

Laholm köper kyrkojord.

Laholms stads drätselkammare har hos stiftsnämnden anhållit att för stadens räkning få förvärva den Laholms kyrka tillhöriga stadsägan nr 112 om 2021 kvm.

Stadsägan utgöres av en långsmal ägofigur, som f. n. icke kan utnyttjas som tomtmark utan sammanslagning med närgränsande stadsägor, framhåller stiftsnämnden i sitt yttrande till kammarkollegium. Med hänsyn härtill kan stiftsnämnden acceptera det föreslagna saluvärdet 1.300 kr., som beräknats efter 65 öre pr kvm.

Likaså tillstyrker stiftsnämnden försäljning till Verner Uhlin av ecklesiastika löningsjorden stadsägan nr 29 i Laholm, vilken omfattar 13.320 kvm., för en köpeskilling av 4.125 kr. Stadsägan ifråga är att betrakta som ren jordbruksjord och saknar tomtvärde.

I Halmstads slakteriförenings

annons i vårt måndagsnummer om livdjursauktionen hade ett fel insmugit sig i det att tiden angivits till kl. 10 fm. i stället för kl. 12 middl., vilket fel vi beklaga.

Bläkläder på väg.

Enligt vad tidigare meddelats har folkhushållningsministern medgivit en import av 2 milj. meter bläklädestyg för att tillgodose det aktuella behovet. Den akuta bristen på priskontrollerade bläkläder har enligt hans mening uppstått på grund av en starkt ökad produktion av sport- och fritidskläder. Industrikommissionen har dessutom ålagts tillse, att producenterna av vävnader till bläkläder snarast möjligt fyller det försörjningsmässigt ofrankomliga behovet av vävnader till bläkläder samt arbetskläder.

Leverans av det importerade tygpartiet väntas fullgöras under senhöstens lopp. Det räcker till 1/2 milj. bläklädesplagg, som alltså kan beräknas komma i marknaden fram på nyåret, skriver facktidningen Herrbeklädnadsbranschen. Partiet är så pass stort, att även mindre affärer sannolikt kan påräkna sin andel av konfektionärer nas kvottilldelning. Därmed kan man också hopas, att yrkesarbetare av olika kategorier över hela landet får tillfälle skaffa sig en eller ett par omgångar efterlängtade och välbehövliga arbetskläder.

Livdjursauktion.

Halmstads slakteriförening höll i går sin 171:a livdjursauktion, varvid av 141 anmälda djur 128 således till en sammanlagd auktionssumma av 77,745 kr. Efterfrågan var särskilt stor på kor och kvigor. En fargalt betalades med 250 kr., 3 suggor med resp. 270, 260 och 265 kr., 18 gyltor såldes för högst 310, lägst 255, medelpris 290 kr., 5 ston resp. 1,400, 560 och 862 kr., 12 valacker resp. 1,260, 670 och 970 kr. Ett stoföl såldes för 500 kr. och 4 hingstföl för högst 530, lägst 410 och medelpris 445 kr. För en tbc-fri tjur betalades 750 kr., tbc-fria kor betingade högst 900 kr., lägst 310, medelpris 630 kr., 42 dito kvigor högst 1,000, lägst 370 och medelpris 635 kr.

Welin fick konsert på lasarettet.

En mera ovanlig konsert gavs i tisdags middag på Halmstads lasarett, då den s. k. Hälsingborgskvartetten spelade för musikdirektör Sven Ake Welin, som nyss genomgått en operation där uppe. Han var nu så pass på bättringsvägen att han kunde höra sin egen komposition, Strråkkvartett i g-moll, utföras av hälsingborgsmusikerna Felix Cruce, Erik Ekelund, Karl-Henrik Ekelund, Karl-Henrik Ekström och Ulf Lagerwall.

Stadsteatern Sönd. kl. 6 o. 8 Måndag kl. 8

ASKMOLNET.

En fristående fortsättning på succéfilmen "Hans vän Flicka" — liksom denna i färg och med Roddy McDowall, Preston Foster och Rita Johnson i huvudrollerna. (Barntillåten).

UPPROP.

Laholms landsförsamlings röda-korskrets vädjar härmed till allmänheten om gåvor till var försäljning i samband med 5-årsfesten varom annons kommer att införas i denna tidning.

Vi är tacksamma för vinster till tombolar, tartor, kakor, frukt och gotter till konditoristånd. Paket kunna lämnas till styrelsemedlemmarna under tiden 17—22 nov., dessutom kan besked om gåvor till konditoristånd lämnas pr tel 160 Laholm samma tid.

Kretsstyrelsen.

Familjenytt

GOTT BRÖD
till
Vardag och Fest

hos
FREDRIK JOHANSSONS
Bageri - Laholm.

FÖDELSEDAGAR:

75 år

fyller i morgon fru Sigrid Skoog, Laholm. Född i Växjö, ingick hon 1897 äktenskap med framl. skomakarmäst. C. A. Skoog, och samma år bosatte sig makarna i Laholm. Fru S. har varit en duktig husmor och har fostrat en stor barnskara, och efter makens bortgång drev hon några år skomakarirörelsen. Bland vännerna här har hon förvärvat stora sympatier.

HYLLNINGAR:

— På sin 85-årsdag på onsdagen blev förre kyrkvaktmästare Johan Svensson, Hallandsås, varmt hyllad av sin family, släktingar samt vänner och bekanta i bygden.

— På sin 60-årsdag på onsdagen hyllades lantbrukaren och slaktarmästaren Nils Pålsson, Sofiero gård, Laholm, vid uppvaktningar av släkt och vänner som överlämnade presenter av skilda slag samt en mängd blommor. Även telegrafiska hyllningar ingingo under dagens lopp.

LYSNING:

— i Knäreds kyrka första gången i söndags för sågverksarbetaren Sune Ingemar Svensson från Rävshult, Veinge församling, och Elvi Bottvid Johnsson, Bollalt, Knäreds församling;

— i Knäreds kyrka första gången i söndags för kvarnägaren John Robert Jakobsson och Edla Theresia Ingeborg Karlsson, båda från Putsered.

BRÖLLOP:

— i Knäreds prästgård ha sammanvigts stationskarlen Torsten Valdemar Dirsell, Bästad, och Viktoria Elisabeth Johansson, Kyrkhult, Knäreds församling.

DÖDSFALL:

Mathilda Svensson. På Angelholms lasarett avled hastigt på tisdagen i sitt 75:e levnadsår fru Mathilda Svensson, maka till f. lantbrukaren Anders Svensson, Ängelholmsvägen, Örkelljunga.

Den avlidna, som var född i Tossjö socken, ingick 1895 äktenskap, varvid makarna bosatte sig i Ljungaskog, där de inköpte ett lantbruk. För tre år sedan flyttade de till Örkelljunga samhälle. Närmast sörjes hon av maken samt barn och barnbarn.

Sofia Rönnberg. I en ålder av 73 år avled i går fru Sofia Rönnberg, Laholm. Den bortgångna, som var änka efter byggmästare B. Rönnberg, Laholm, var född i Gräsryd, Östra Karup. Närmast sörjande äro barn och barnbarn samt syskon.

BEGRAVNINGAR:

— En högtidlig jordfästning ägde i går rum i Hishults kyrka, då stoftet efter f. lantbr. Bengt Petter Johansson, Norrössjö, vigdes till den eviga vilan. Prestaverande var husäg. Elof Persson, Fagerhult, och lantbr. Alfred Nilsson, Norrössjö. Akten inleddes med ps. 355: 1—3, varpå kyrkoh. Gustafson förrättade jordfästningen. Så följde ps. 148: 1—3 och begravningsmässan, och akten slöt med ps. 140: 2—3. Under sorgmusik utbars kistan och sänktes i graven. Här sjöngs ps. 396: 5, och officianten läste en bön. Till den avlidnes minne talade en svärson, byggm. Ivan Jakobsson, Hishult, och en syster, fru Emma Johansson, Gashult. En liten dotterdotter sjöng en sång. Tryggare kan ingen vara. De anhörigas tack frambars av lantbr. Isak Jönsson, Handskholmen. En vacker blomstergård hade sänts till bären.

Veinge

Besvären avstyrkas.

Stiftsnämnden i Göteborg avstyrker de av Anna Jacobsson anförda besvären över kammarkollegii beslut den 29 maj 1947 om försäljning av ett område under prästbostället Vessinge 2:1 i Veinge socken.

Likaså avstyrkas de av Simon Svensson anförda besvären över samma beslut.

Laholms köp av kyrkojord

Stiftsnämnden ej nöjd med priset — överklagar ånyo.

Stiftsnämnden i Göteborg ansluter sig i yttrande till k. m:t till domkapitlets besvär ifråga om försäljning av viss ecklesiastik mark i Laholms stad samt hemställer att ärendet av k. m:t återförvisas till kammarkollegium för ny handläggning.

Besvär över kammarkollegii beslut den 27 febr. 1947 om tillstånd till försäljning av stadsägorna nr 50, 51, 502, 504, 516, 522 och 523 i Laholms stad ha anförts dels av domkapitlet i Göteborg, dels av Laholms stads drätselkammare. Besvären avse uteslutande det värde, som vid försäljning av stadsägorna till staden bör ässättas dem. Stiftsnämnden hade föreslagit ett pris av 1:50 pr kvm. för samtliga stadsägor utom nr 516, för vilken föreslagits 1:25. Kollegiets pris är 60 öre pr kvm. för stadsägorna 502—504 och 522—523 samt 65 öre pr kvm. för stadsägorna 50, 51 och 516 eller samma värden som föreslagits av länsstyrelsen. Dessa värden finner domkapitlet för låga, under det att staden finner dem för höga.

Inom Laholms kyrkofullmäktige ha olika meningar uttalats rörande besvären. En minoritet har med utgångspunkt från kyrkoradets förslag yrkat en förhöjning i kollegiets priser, under det att majoriteten anslutit sig till dessa. Dessa meningsbrytningar torde motsvara de olika intressen, som representeras av å ena sidan landsförsamlingen och å andra sidan stadsförsamlingen.

Givetvis är det förenat med svårigheter att på ett fullt riktigt sätt bedöma de fastighetsvärden, varom här är fråga, framhåller stiftsnämnden. Med sin kännedom om den kyrkliga jorden i stiftet kan nämnden emellertid icke undgå att finna kollegiets värden låga. I Veinge strax norr om Laholm belägna stationssamhälle äro exempelvis priserna vid försäljning från prästbostället Vessinge nr 2 f. n. omkring 1 kr. pr kvm. Det råder väl intet tvivel om, att stadsägorna invid Laholms stad måste vara värdefullare. Detta framgår även av att enskilda erhålla upp till 3 kr. pr kvm. Stiftsnämndens priser kunna då knappast betecknas som "verklighetsfrämmande".

Det finns för stiftsnämnden ingen anledning att motsätta sig försäljning av ifrågavarande stadsägor. Men i en tid, då jorden måste ansES representera realtillgångar av särskild betydenhet, är domkapitlet nödsakat att söka förhindra att denna jord säljes till billigare pris än annan jord i orten, helst som möjligheterna att f. n. förvärva nya fastigheter praktiskt taget äro utesluta.

Landstingsm. Johs Antonsson talar i Solbacken.

Johannes Antonsson.

Ränneslövs BF- och SLU-avdelningar komma på lördag kväll att gemensamt anordna en stor familjefest i Solbacken, Edenberga.

Programmet upptar bl. a. föredrag av SLU:s distriktsordförande, landstingsman Johannes Antonsson, teater av avdelningens amatörer och sång samt musik av The Boys orkester.

Alla medlemmar i SLKF, BF och SLU inbjudas. Även nya medlemmar hälsas välkomna. Som även framgår av annons har BF höstmöte samma kväll.

BASTUN I N. ÖSSJÖ.

Som förut omnämnts, tar N. Össjö badhusförening i dagarna i bruk sin bastu. Här en bild av den nya badinrättningen, som helt visst kommer att lända bygdens befolkning till stor nytta och glädje.

Direktör Einar Sjögren 60 år den 21 nov.

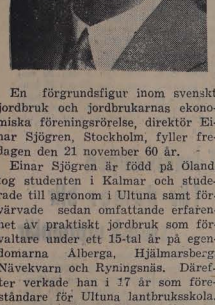

En förgrundsfigur inom svenskt jordbruk och jordbrukarnas ekonomiska föreningsrörelse, direktör Einar Sjögren, Stockholm, fyller fredagen den 21 november 60 år.

Einar Sjögren är född på Öland, tog studenten i Kalmar och studerade till agronom i Ultuna samt förvärvade sedan omfattande erfarenhet av praktiskt jordbruk som förvaltare under ett 15-tal år på egendomarna Alberga, Hjälmarsberg, Nävekvarn och Ryningsnäs. Därefter verkade han i 17 år som föreståndare för Ultuna lantbruksskola. Han var en lång följd av år ledamot av Uppsala läns hushållningssällskaps förvaltningsutskott. Åren 1937—41 satt han i riksdagens andra kammare.

En man av direktör Sjögrens kapacitet anlitas givetvis hårt för en mängd olika uppdrag. Sina största insatser gör han emellertid som en ledande man inom jordbrukets ekonomiska föreningsrörelse. Han valdes till ordförande i Svenska Lantmännens Riksförbund (SLR) år 1930 i en för denna organisation kritisk tid och har alltsedan dess stått i spetsen för denna jordbrukarnas inköps- och försäljningsorganisation. År 1941 utsågs han till verkställande direktör i Sveriges Lantbruksförbund, efter att sedan 1934 ha varit ledamot av dess styrelse och arbetsutskott. Hans kraftfulla personlighet på denna viktiga post har starkt bidragit till att Lantbruksförbundet vunnit förtroende som centralorganet för jordbrukarnas stora ekonomiska branschorganisationer.

Som vice ordförande i 1942 års jordbrukskommitté (27-mannakommittén) var han en ledande kraft i den stora utredningen om framtida svensk jordbrukspolitik. Ett starkt intresse har han ägnat den jordbrukstekniska Föreningen och som styrelseledamot i Statens Maskin- och Redskapsprovningsanstalt. Inom krishushållningen har han anlitats som ledamot dels av Livsmedelskommissionen, dels av Handelskommissionen. I den senare egenskapen har han i ett par repriser deltagit i förhandlingar i Moskva om handelsavtal med Sovjet.

I egenskap av en drivande kraft inom Nordens Bondeorganisationers Centralråd har Einar Sjögren praktiskt främjat nordiskt samarbete, bl. a. som ordförande i rådet under krigsåren.

Bland hans övriga förtroendeuppdrag må nämnas att han varit ordförande i Jordbrukarbanken, ordförande i Svenska Lantbrukstjänstemannaföreningen samt att han sedan 1927 är ledamot av Lantbruksakademien.

SLU

Östra Karups SLU-avd.

har möte i bygdegården på lördag kväll och hälsar alla SLU:are välkomna.

Provinsialläkare från 1948 i Knäred

Mottagning även i Hishult.

Länsstyyrelsen tillstyrker hos Medicinalstyrelsen förslaget om inrättande senast den 1 april 1948 av ett nytt provinsialläkaredistrikt, benämnt Knäreds provinsialläkaredistrikt och omfattande Knäreds kommun samt den till Hallands län hörande delen av Hishults kommun, med läkarstation förlagd till Knäreds stationssamhälle.

Vad angår provinsialläkarens lönegruppsplacering föreslår länsstyrelsen lönegrupp II och anför vidare:

Då kommunikationerna och de ekonomiska förbindelserna beträffande Hishults kommun i huvudsak äro inriktade på Markaryds köping i Kronobergs län och Laholms stad i Hallands län böra invånarna i Hishults kommun ha rätt att enligt gällande taxa åtnjuta enskild sjukvård av provinsialläkarna i Markaryds och Laholms distrikt. I varje fall böra hishultsborna ha denna rätt i avvaktan på att i Hishult anordnas mottagning av provinsialläkaren i Knäreds distrikt och regelbunden omnibussförbindelse mellan Hishult och Knäred kommer till stånd. I likhet med förste provinsialläkaren föreslår länsstyrelsen, att provinsialläkaren i Knäreds distrikt förklaras skyldig att enligt gällande taxa med enskild sjukvård tillhandagå invånarna i Veinge kommun samt byarna Björkhult, Timmershult och Vippentorp i Ysby kommun. Beträffande frågan, huruvida sistnämnde tjänsteläkare bör tillhandagå med enskild sjukvård jämväl inom distriktet angränsande delar av Kronobergs län, anser sig länsstyrelsen icke kunna göra något uttalande, utan det torde få ankomma på länsstyrelsen i Kronobergs län att taga ställning till den na fråga.

På BIO

"Livet i finnskogarna".

Inför fullsatt salong premiärvevade Centrum i går kväll "Livet i finnskogarna", som visade sig vara en njutbar skapelse från Sandrewproduktion i folklivsgenren.

Stoffet känns igen från kolarehistorierna mångfald; det behandlas på ett verkningsfullt sätt och Kolar-Jeckes berättelse, sådan den nu vevades fram, medan Jularbo-Kalle sökte samla sig till en munter trudilutt, lämnade ingenting i övrigt att önska ifråga om fordomtida herrgårdsliv, skogsliv, kärlek och äventyr samt vacker svensk natur. Man lämnar alltså bion utan att bli besviken på konfekten.

Karl-Henrik Fant, Sigbritt Carlsson, Bengt Logardt, John Elfström, Naemi Wifstrand m. fl. agera. Filmen är full av kostliga och tidstrogna typer.

Förspel: Fylgias långfärd.

F—s.

Ränneslöv

Brudkrona som gåva till församlingen.

I söndags överlämnades till Ränneslövs kyrka av okänd givare en brudkrona. Den är tillverkad hos Hallbergs Eftr. i Halmstad och består av förgyllt silver med inlagda safirer.

Vid söndagens gudstjänst framförde kontraktsprosten Persson ett varmt tack för den vackra gåvan till församlingen.

A.

Många outtagna vinster i statens premielån.

Man behöver bara helt flyktigt kasta en blick på de förteckningar över outtagna vinster, som upptagas i dragningslistorna till svenska statens premielån, så frapperas man av det stora antal vinster som icke uttagits. Vi ha därför vänt oss till fröken Anna Rosin i Riksgäldskontoret, som har att be svara allmänhetens förfrågningar om outtagna vinster å premielånen.

Som exempel kan nämnas, säger fröken Rosin, att å 1943 års premielån finnas över 20,000 outtagna vinster till ett sammanlagt belopp av 2,6 milj. kronor, varav två vinster å 1/4 milj. vardera, två på 50,000, fyra på 25,000, tre på 20,000 kronor o. s. v. På 1944 års lån kvarstår också en vinst på 1/4 milj., två vinster på 25,000, tre på 20,000 kronor o. s. v. eller tillsammans vinster på över 2 milj. kronor. Även på de övriga premielånen finnas ett stort antal outtagna vinster, ehuru icke å så stora belopp.

Anledningen till att allmänheten icke lyftat sina vinster torde väl mycket ofta vara den, att obligationerna blivit nedlagda i någon byrålåda eller annat gömställe, så man glömmer bort att se efter i listan om man vunnit.

Vinster, som icke uttagits innan tre år förflutit från den dragning vari de utfallit tillfalla staten och skola inbetalas av Riksgäldskontoret till statsverket. Då en hel del av de icke uttagna vinsterna nu börja bli rätt "gamla", bör allmänheten snarast ta fram sina obligationer och ägna dragningslistorna ett noggrannt studium.

När det gäller premieobligationer, som uppsagts till inlösen, såsom t. ex. 1933, 1936 och 1940 års lån, underlåter allmänheten i mången fall att insända sina obligationer till Riksgäldskontoret för inlösen. Mot en mellanavgift av 1 krona för dylika förfallna obligationer erhållas obligationer av 1947 års premielån, slutar fröken Rosin.

Knäred

Rödakorsfest i bygdegården.

Knäreds Rödakorskrets kommer på lördag kväll att anordna sin sedvanliga fest, vilken äger rum i bygdegården. Därvid talar förf. Nils Ludvig Olsson skånskt bygemål och Knäreds amatörer uppför en teaterpjäs. Programmet upptag i övrigt sång och musik, tombola, kaffeservering m. m. Hälften av behållningen går till Europahjälpen. Se annons!

Knäreds föreläsningsförening.

En mycket intressant föreläsning blir säkerligen den, som redaktör Dawid Larsson, Halmstad, i morgon kväll kommer att hålla i Körsveka skola över ämnet "På Heklas ö." Föreläsningen beledsagas med bilder.

FRÅN VESSIGE i Falkenbergstrakten inrapporteras en rävhistoria, som inte saknar sina poänger. I fjol hade man påhälsning av en räv, en djärv och dristig mickel, som huserade väldigt i hönsgården och hann att skatta hönsbeståndet på inte mindre än ett 25-tal djur. En vacker dag räkade ägaren ertappa den fräcke hönstjuven och hämtade kvickt fram sitt gevär för att göra processen kort med honom. Oturligt nog var emellertid patronen litet fuktig, och under tiden ägaren var sysselsatt med att ladda passade räven på att knipa en höna och ge sig iväg.

Härområdagen följde fortsättningen på "dramat". Frun på gården hörde hur en höna flaxade förtvivlat för att komma in i hönshuset, varför hon gick ut för att se vad som stod på. Döm om hennes häpnad, då hon får se en stor räv ligga och blockera luckan till hönshuset. Vid närmare undersökning befanns det att räven var död, och då han fortfarande var varm, kunde han inte ha legat där länge. Det är inte otroligt att det är samme mickel, som stal de 25 hönsen i fjol, och i så fall fick han till slut plikta med livet för sina förbrytelser. Antagligen har han fått i sig något giftigt ämne och sedan när han hållit på att praktisera sig in i hönshuset fallit ihop. Någon större glädje av skinnet får man emellertid inte, säger hönsägaren, eftersom det var alldeles för rött.

Intet nytt under solen.

Av RESEDA.

I dessa dagar har hemmen ganska ofta haft besök av dem, som velat sälja jultidningar, böcker och julkort. Detta är ju i och för sig själv inget märkvärdigt. Det vore väl märkvärdigare om det ingen kom med en väska eller en portfölj med ovan angivna saker i och bjöd ut till försäljning.

Men det märkvärdiga är att det troligen alltid funnits liknande försäljare veckorna före jul. Därför kommer man osökt att tänka på ord språket: Intet nytt under solen.

När helst jag vill kan jag för min inre syn se dessa försäljare som i min barn- och ungdomstid kom tras kande de långa vägarna bärande af färslådan på ryggen.

Bland dessa må särskilt nämnas en gammal man som hette Fritz-Anders. Det var en liten, tämligen spensligt byggd man med grå hårkrans och med rödlätt hy. Han brukade alltid komma någon av veckorna före jul och bjuda ut sina varor. Det hörde till ordningen. Om han inte kommit skulle man undrat vad som hänt Fritz-Anders. Man skulle ha saknat honom. Ty det var alltid roligt då han kom. Jag kan särskilt minnas hur han en sen höst kväll kom till mitt hem och bad om logi. Han fick det och vad var sen roligare än att under kvällens lopp få se på de granna jularken, som han bredde ut på bordet. Men man fick inte fingra för mycket på dem hur gärna man än ville, ty Fritz-Anders var mycket rädd om dem och ville ej ha några fingeravtryck på sådant som han skulle sälja. Och det lände honom till heder. A, vilken färgprakt som fanns på dessa julark. Människorna på dem var klädda i de mest skrikande röda, gröna, blå och gula färger. Och eftersom man så sällan på den tiden såg något nytt, föll man naturligtvis i stum beundran inför denna "stora och sköna konst." Han hade också oljetryck, och det må årligt erkännas att dessa kunde vara rätt så hjärtnypande att skåda. Och man önskade i sitt stilla sinne att man haft gott om pengar så att man kunnat köpa så många av dem man velat.

Till hans "lilla bod" hörde också ett lager av knappar, nålar, band, tvålar och kammar. Och sist men inte minst var det väl "seffefrön" hon kom för att sälja. Dessa frön skulle vara särskilt bra för barnmagar vid särskilda tillfällen och ville inte barnen ta dessa frön sådana de var så blandades de upp med en matsked sirup. Sedan svaldes de lätt ned trots den beska eftersmaken.

Dessa frön sålde Fritz-Anders efter vikt och därför hade han också en liten särskild våg med sig där han kunde se hur många lod, fröna som köptes, vägde. Men Fritz-Anders kunde sjunga också. Han sjöng sången eller visan om "den vandrande juden" som skulle gå och gå intill världens ända", som det hette, och som var så gammal att det växte "mossa på hans rygg."

Men det fanns andra försäljare också som gjorde besök i byarna. En bland dem hette Karl. Han var en stor och kraftig karl som skulle kunnat dugt till annat än att gå omkring och sälja klutar (huvudkläden) och töklen (förkläden) som hans hustru vävde.

Han gjorde sig aldrig bråttom utan satt tåligt och väntade på att husmor skulle sätta över kaffet och bjuda honom dricka. Och dricka kaffe kunde han också som en hel karl. En stor kanna full av kaffe försvann med lätthet ned i hans mage. Och då han kom till nästa ställe orkade han ändå med att dricka lika mycket där. Ändå såg det ut som om det myckna kaffet bekom honom väl men man kokade ej så starkt kaffe på den tiden och det var väl tur för honom.

En tredje affärsman hette Isak. Även han kom med sin handelslåda på ryggen, och hade allt ifrån käng snören till tvålar och kammar. Han var en kortväxt men bastant man, med tunnt hår uppe på hjässan, stora blå kupiga ögon, bred panna, beslutsamma anletsdrag och skägglösa läppar. Han hade det skralt på sitt lilla torp, och därför var han ute med sin handelslåda för att på detta sätt söka bidraga till hemmets bästa. Nykter och redbar var han och hade folks aktning.

Förutom dessa fanns det de som vid jultiden gick omkring och sålde gardinblomster och takkronor, naturligtvis gjorda av papper. Men många av dessa var otroligt vackra och välgjorda och vittnade om att trots det att folket på den tiden ej fått tillfälle att utbilda sig i några yrkesskolor, dock kunde förfärdiga många vackra och nyttiga saker. Och att de försökte så långt dess egen förmåga räckte att odla de anlag de bar inom sig.

Dessa gammaldags-handlare ha för länge sedan stigit ned i sina gra var där deras ben multna men på sin tid lyste de upp de folktomma vägarna mellan avlägset liggande byar. Deras handelslådor var som små vandrande butiker, som steg in i stugorna och förmedlade varor till folk som hade långt till handelsbodar. Och anblicken av deras färggranna varor utgjorde ett ljust inslag i vardagens ofta gråa och färglösa väv.

Senaste nytt:

Flyget ännu ej färdigt.

SOM KOMMUNIKATIONSMEDEL.

Tillräckligt med radaraggregat finns ej.

STOCKHOLM i dag. (TT).

Olyckan vid Salerno inträffade under en charterflygning och man bör hålla i minnet, att dylika flygningar sker under helt andra betingelser än de vanliga linjeturerna, framhåller överdirektör **Ljungberg** i luftfartsstyrelsen för DN. Linjeflyget har oftast piloter, som grundligt lärt känna terräng och väderleksförhållanden på de sträckor, man trafikerar, medan speciella uppdrag som detta ju sker under för piloten okända förhållanden. Arstiden är också ytterst olämplig för flyg med kallfronter norrifrån, som kring Medelhavet möter varmluft. Flyget är för övrigt ännu inte på långt när färdigt som kommunikationsmedel.

Det är svårt att säga om radar hjälpt i detta fall, innan man fullt utrett orsaken till katastrofen. Luftfartsstyrelsen kan, som förhållandena nu är, inte utfärda bestämmelser om att radar skall finnas ombord på trafikplan, eftersom tillräcklig utexperimenterade aggregat inte serietillverkas. Man kan ju inte hindra flyget därför, att utvecklingen inte hinner med på alla områden.

Två båtar brännolja redan nu

Risk för ishinder påskyndar oljetransport.

STOCKHOLM i dag. (TT.)

De amerikanska myndigheterna ha gått med på, att Sverige får im portera ytterligare 30,000 ton brännolja under innev. kvartal. Denna kvantitet, som motsvarar två tankbåtlaster, kommer dock att avräknas från den ännu icke fastställda kvoten för första kvartalet nästa år. Det är risken för ishinder i Östersjöhamnarna i början av nästa år, som motiverat det ta beslut. Kvantiteten utgöres av brännolja nr 3, d. v. s. den tyngsta oljan, avsedd för industribruk.

Italien vill förvalta sina forna kolonier

Krav inför de fyra stora.

LONDON i dag. (TT. fr. Reuter.)

Italien krävde förvaltarskap över sina forna italienska kolonier — Libyen, Eritrea och Somaliland — då italienska ambassadören i Storbritannien, greve Scotti, på onsdagskvällen lade fram sitt lands åsikter inför de fyra stora utrikesministrarnas speciella ställföreträdare i London.

En våldsam explosion i Markaryd

BRÄNNLACKERINGSUGN HOS BÄCKMANS.

Många fönsterrutor tycktes in.

MARKARYD i dag. (Från vår Markarydsredaktion).

En explosion, som dessbättre endast förorsakade materiella skador, inträffade vid 17-tiden i går hos Bäckmans industrier i Markaryd. I brännlackeringsverkstaden hade man just avslutat dagens arbete och samtliga arbetare hade begivit sig därifrån. Av en ännu outredd anledning exploderade plötsligt en av brännlackeringsugnarna, varvid fönster och dörrar flögo upp. Ett flertal fönsterrutor slogos sönder bl. a. det stora affärsfönstret på första våningen. I ett par fall följde fönsterkarmen med rutan och på ett annat ställe lyftes en dörr av. Explosionen var så kraftig att en brännlackeringsugn på omkring ett ton flyttades ett gott stycke. Samtliga dörrar till brännlackeringsugnarna slogos upp och blevo skadade. Eld utbröt i verkstaden men tillskyndande personer släckte själv innan elden fått ordentligt fäste.

USA-filmer förbjudas i UNGERN.

Bannstråle drabbar bl. a. Greta Garbo.

BUKAREST i dag. (TT fr. Reut.)

Visningen av alla amerikanska filmer i Bukarest inställdes på onsdags kvällen och de amerikanska filmdistributionsfirmorna meddelades, att alla deras filmer måste censureras. Filmer med vissa skådespelare kommer automatiskt förbjudas. Bland de skådespelare, som nämnes i detta sammanhang, märkes bl. a. Ginger Rogers och Greta Garbo.

Kungahistorier.

Uförbätterlig.

Den ryske tsaren Nicolaus hade nog ett gott hjärta och älskade sitt folk, men han måste göra såsom de höga herrarna i hans omgivning bestämde. Dock berättas det, att han vid en fältmanöver bröt mot etiketten en gång och gav sig i samspråk med en menig soldat som fick följande förlopp.

Kejsaren: — Nå min vän om du är utanför lägret och får syn på en fientlig trupp, vad gör du då?

Soldaten: — Slår ihjäl den.

Anej, sade tsaren faderligt, du drar dig obemärkt tillbaka och avlägger rapport. Men antag att du är utanför lägret och får se en betande ko, vad gör du då?

Soldaten: — Drar mig obemärkt tillbaka och avlägger rapport.

— Nej, nej, sa tsaren. Du tar kon vid hornen och för den till lägret, ty kanske de egna trupperna behöver kött. Men om du ensam utanför läger möter mig vad gör du då?

Soldaten: — Då tar jag Ers Majestät vid hornen och för Ers Majestät till lägret.

Det berättas att tsaren inte frågade mer utan drog en djup suck över sitt dåvarande ryska folks efterblivenhet.

Vad en svensk vind kan.

Ryske ministern i Stockholm fick för många år sedan äran av prins Wilhelms besök. Det var angående en del saker och ting i sammanhang med giftermålet med den ryska storfurstedottern.

Hos ministern hängde en väggkarta över det "heliga" Ryssland och ministern framhöll hurusom Ryssland är jordens största samman hängande stat, och att i inget annat land kan man resa så långt i en och samma riktning som i Ryssland.

Fönstret stod öppet, det kom en vindfläkt och skakade om kartan rätt häftigt. "Men, se där", sade prins Wilhelm, "fast Ryssland är så stort och mäktigt, kan dock som synes en svensk vindfläkt komma hela Ryssland att skaka."

J. P.

Markaryd Honung.

1 kgs ..... kr. 4:70
1/2 kgs ..... „ 2:50
1/4 kgs ..... „ 1:40
Konsthonung .. 1:75 pr kg.

KONSUM
Markaryd — Timsfors — Råstorp

Markaryds Bio
Fredag och lördag kl. 8 em.
Färgfilmen
DU SKALL BLI MIN
med Van Johnson och Esther Williams.
Barnförbjuden.

Markaryd får en ny fabrik.

Konfektionsindustri med 60-talet anställda.

Att Markaryd genom utställningen i somras fick en knuff framåt är odiskutabelt. Alla krafter sattes in för att skaffa fler industrier till köpingen, vilket lyckats ganska bra. Nu närmast är det en herrkonfektionsfirma, som har planer på att starta en fabrik i Markaryd under förutsättning att man kan skaffa personal. Till en början skall denna sysselsätta ett 60-tal personer men sedan skall man utvidga för att till slut ha inemot 300 anställda.

Ett koloniområde har man föreslagit firman att köpa och i där befintliga byggnader skulle man starta. Enligt statistiken skulle det inte medföra några större svårigheter att få tillräckligt med kvinnlig arbetskraft ty i trakten råder ett kvinnoöverskott. På torvmossarna omkring köpingen arbetar man ju inte längre nu, varför en del manlig personal, som varit anställd där, är ledig.

En mindre konfektionsfabrik finnes redan i köpingen. Denna starta dés för knappt ett år sedan och sysselsätter nu ett 20-tal personer.

Legala nyheter

från Markaryds pastorsexpedition:

Döpt: Karl Anders Thomas s. t. banarb. Oskar Lindberg och h. h. från kv. Södergården.

Äktenskapscertifikat för Packa ren Erik Ossian Hilding Svensson, Timsfors till äkt. med Irma Lemmikke Niskanen från Hälsingfors, Finland.

Lysning för grovarb. Bror Artur Svensson, kv. Bävern och Ester Helena Margareta Lindvall fr. samma ställe. Pappersfabr.-arb. Gustaf Fridolf Svensson från Ulfs bäck och Agnes Linnea Rosander från samma ställe.

Vigda: Cementgjutaren Karl Erik Roland Kvist, Sjöängen och Märta Lissy Linnea Nilsson, Ulfvaryd, Österg. Målaren Nils Göran Daniel Göransson, Hässleholm och Syster Maj-Britt Nilsson, kv. Hem bygden.

Död: F. d. hemäg. Johan Algot Svensson, Hannabad Hulugård, f. den 19/1 1877.

Markaryds Bio

spelar på fredag och lördag den roliga musikfilmen i technicolor "Du ska bli min" med Van Johnson och Esther Williams i huvudrollerna. Filmen karakteriseras av färg, flykt och gott humör och den hör otvivelaktigt till en av de trevligaste, som Hollywood släppt ifrån sig på mycket länge. De båda huvudrollinnehavarna, välkända från bl. a. "Badflickan", sköter sina roller på ett glänsande sätt varför ingen bör gå miste om att se och höra denna film.

Örkelljunga

Kommunalstämma

har hållits i Örkelljunga under hr Gustaf Th. Larssons ordförandeskap. Till valmän att å tingsstället i Klippan den 1 dec. deltaga i val av vattenrättsnämnd för Norra Åsbo domsaga valdes landsfiskal Arvid Nilsson, landstingsman Werner Danielsson och f. vandringsrättare Gustaf Th. Larsson, med nämndeman Fritz Jonsson, plantör John Jönsson och sjukkassetjänsteman Ragnar Paulsson som suppleanter.

De blågula verkade proffs i andra halvlek

Gav britterna tankeställare

Lindberg avvärjde katastrof

LONDON den 19. (TT:s utsände.)

Även om det inte lyckades för Sverige att bryta Englands långa segerrad i fråga om fotbollslandskamper på hemmaplan gav svenskarna de engelska proffsen en tankeställare för länge tid framåt. Sedan den förstanervositeten lagt sig spelade nämligen svenskarna ett spel och nådde ett resultat, som publiken uppskattade och kom den att jubla och klappa i händerna åt svenskarna, då dessa lämnade planen. Med litet tur hade resultatet lika gärna kunnat vara oavgjort eller rent av svensk seger. Men dessförinnan hade svenskarna utsatts för en gastkramning, som kom hjärtat att flyga upp i halsgropen på tusentalet svenska åskådare.

Engelsmännen började med en fruktansvärd press och i ett tempo som de blå-gula inte hade någon möjlighet att hänna med. Redan i första minuterna fick Lindberg ingripa och ta hand om skott, som inte lovade gott. Trycket bedarrade emellertid fortare än väntat och efter omkring tio minuter jämnade spelet ut sig. Någon riktig fläkt över det svenska laget blev det emellertid aldrig under första halvlek, medan den engelska kedjan gick som en maskin.

Andra halvlek startade däremot svenskarna starkt och det var närmast de blå-gula som verkade hårda proffs. Beteckande var också att domaren fick blåsa av spelet tre gånger för att man skulle se till skadade spelare — samtliga engelsmän. Hemmalaget fick också de flesta frisparkarna — 15 mot 7 för Sverige — och av hörnorna fick Sverige 6 mot Englands 4.

Det svenska kedjespelet andra halvlek var fullständigt proffsbetonat. Gunnar Nordahl spelade upp sig alltmer och tog sig för att leka med det engelska försvaret, som slutligen i sin nöd måste tillgripa ojusta metoder med bl. a. straffsparken som ledde till det svenska målet, som följde. Den svenske centern hade dribblat igenom så gott som hela det engelska försvaret och hade endast målvakten kvar, då han fälldes.

Gunnar Nordahl.

Nordahls samspel med inrarna, av vilka Liedholm gjort en svag första halvlek, var en sannskyldig njutning och Stellan Nilsson på vänsterytterns ökade kedjans effektivitet. Mårtensson på den andra yttern hade däremot en mindre lyckad dag.

I försvaret stod Torsten Lindberg skyhögt över alla andra och var förmodligen bäst i laget. Han tog allt sim kunde tas och hade största förtjänsten av att det hårdare engelska trycket i matchens början inte lidde till katastrof.

Av backarna var Knut Nordahl bäst och i halvbackskedjan kan brodern Bertil tilåt sig äran av att Englands berömde center, Tommy Lawton, blev en av planens släataste figurer. Under hans effektiva bevakning kom Lawton till korta och de dropbollar, som kamraterna frikostigt serverade honom, förvaltade han illa. Aven Sune Andersson gjorde en stark insats.

Mannion och Swift bäst av britterna

I det engelska laget vra som sagt Lawton en besvikelse. han hade svårt att stå på benen i det något hala väglaget och sina fruktade skott fick han endast demonstrera vid den straffspark, som han obeveklig lade i mål. De, som organiserade de engelska anfallen, var inrarna, som båda var utmärkta och hade goda yttrar att spela på. Hi. Mannion var bäst bland anfallsmännen och Stanley Matthews saknades icke i högre grad. Av yttrarna var Langton den bättre. Halvbackarna var i toppform, medan backarna kanske vill lättvindigt släppte genom det svenska anfallet. Stellan Nilsson t. ex. stod långa stonder helt omarkerad och kunde därigenom dra upp flera anfall. Målvakten Swift var Suverän. Med sin stora räckvidd var han med överallt och var stundtals t. o. m. ute på plan och spelade.

Svenskarna gjorde en utomordentlig match och hade flera chanser till utjämning. Mårtensson sköt bl. a. i slutet av första halvlek en boll över öppet mål och några minuter efter den svenska straffen fälldes Gunnar Nordahl på nytt på samma sätt, men den gången uteblev domarens signal.

Specielt andra halalek kom Sverige ifrån med all heder. De svenska spelarnas uthållighet gjorde det möjligt för dem icke blott att stoppa de engelska anfallen utan också hota det engelska målet. Men trots deras många anfall fick forwards svårt att få

Den berömde Tommy Lawton blev en av planens släataste figurer, till stor del beroende på Nordahl, som oftast vann duellerna.

kontakt med varandra i de avslutande momenten. England klarade sig sålunda igenom en ganska svår period och torde åter ha varit i något överläge under andra halvleks sista skede.

Englands 3—1-ledning i första halvlek var rättvis, då kedjan då arbetade synnerligen effektivt och då var det mest Lindbergs förtjänst att målskörden hölls inom måttliga gränser.

Spelet var mycket juste trots att två straffsparkar och en hel del frisparkar dömdes. Av högsta märke blev aldrig spelets kvalitet vad beträffar den engelska forwardskedjan, om man bortser från brilljanta individuella prestationer. Båda lagen spelade efter taktiken "bollen efter marken" och matchen blev sålunda alltid underhållande.

Matchens främsta duell stod mellan Lawton och Bertil Nordahl, där den senare alit som oftast avgick med segern. Båda förorsakade en del frisparkar för sina ibland alltför hårda metoder.

Domaren, skotten Webb, var på gott och ont och vann inte riktigt publikens förtroende.

Englands bakre försvar fr. v. v. hb. Scott, målvakt Swift och vb. Hardwick.

Spelets gång

Sverige vann lotten och redan någon sekund efter avsparken prövade Lawton Lindberg med ett markskott. Det blev engelsk press från början och i 5 min. skött Finney ett hårt vänsterskott över ribban. Det första svenska anfallet kom från vänster, men forwardskedjan kom inte i skottläge. Stellan Nilsson kom med en fin rush i åttonde minuten, men hans passning boxades över ribban av målvakten Swift. I 13 min. tog England ledningen. Mannion, vänsterinnern, spelade fram Mortensen, som sköt ett markskott förbi Lindberg. 2—0 blev det i 21 min. då hi. Mortensen fälldes innanför straffområdet. Lawton var exekutor. Två min. senare var det dock klart för svensk reducering. Det var Nordahl, som sprang in en hård passning från Mårtensson. Glädjen blev dock kortvarig. Hi. Mortensen ökade på Englands ledning till 3—1 efter vackert kombinationsspel. Han skö förbi utrusande Lindberg. I slutminuterna före paus gjorde Lindberg flera paradräddningar på skott från Lawton och Mannion. Den sista räddningen, ett hårt skott av Mannion från ett par meters håll, applåderades till och med av de engelska spelarna.

Omedelbart efter avspark i andra halvlek blev det fart på svenskarna. Upprepade attacker gjordes och Swift måste ta fram sitt bästa spel för att värja målet.

Engelsmännen hade en farlig frispark strax utanför straffområdet men vb. Hardwicks skott gick över mål. Vänsterbacken räddade sedan "ett givet mål" på själva mållinjen, då han nickade bort ett skott från Gren, sedan Swift kommit ur spel. Sekunden efter räddade Swift ett närskott från Gunnar Nordahl. Engelska målvakten fick ena knäet skadat men omplåstrades och var strax efter åter i spel.

I 24:de min. reducerade Sverige till 3—2. Vb. Hardwick fällde Gunnar Nordahl inom straffområdet, sedan denne dribblat sig nästan fri. Gren sköt straffsparken i mål. Engelsmännens tempo var nu inte så uppdrivet som i första halvlek, medan svenskarna blev allt farligare.

Det blev nu mest växelspel mellan de båda försvaren och de fa anall som gjordes gav inte någon utdelning. Lindberg fick dock visa sig på styva linan genom flera goda räddningar, speciellt vacker var en räddning på ett närskott från Mannion. Mortensen var även aggressiv och nära att slinka igenom vid några tillfällen, men de blå-gula red ut stormen. Svenskarna pressade hårt för att utjämna och Swift måste vid ett tillfälle snappa bort bollen mitt framför fötterna på Gunnar Nordahl. Svenska forwards+kedjan utgjorde ett ständigt hot och då engelska försvararna var hårt pressade. De sista tio minuterna måste Lindberg rädda ytterligare ett skott från Mannion, som var den bäste i engelska forwardskedjan. Fem minuter före slutet fick Sverige en frispark alldeles utanför straffområdet. Sune Andersson "lättade" bollen till Gren, som dock icke lyckades överlista Swift.

I den tätnande dimman och mörkret skö så Mortensen helt överraskande från straffilinjen ett hårt markskott, som Lindberg antagligen icke alls hann se.

/ / /

Trots att det var en olustig och fuktig höstdag samlades 50,000 brittiska fotbollsentusiaster kring Arsenals utmärkta bana Highbury. Gräsmattan var i utomordentligt skick, det var praktiskt taget vindstilla med någon dimma, som dock inte besvärade allt för mycket. Kronprins Gustaf Adolf var nere på plan före matchen och hälsade på båda lagen.

/ / /

I engelska laget rapporterades Mattews vara ljumskskadad, varför vy. Finney i stället fick flytta över på andra kanten medan Langton från Blackburn intog Finneys plats.

Målen

1—0 8:e min. Mortensen.
2—0 20:e min. Lawton (straff).
2—1 21:a min. Gunnar Nordahl.
3—1 25:e min. Mortensen (halvtidsresultat).
3—2 22:e min. Gunnar Gren (straff).
4—2 44:e min. Mortensen.

Kort om sport

HAMMARBY vann på tisdagen sin andra ishockeymatch i Tjeckoslovakien. Podola SK besegrades med 4—2 inför ca 10.000 åskådare.

Det svenska landslaget, fotograferat strax före avresan till England. Stående fr. v. Malte Mårtensson, Gunnar Gren, Gunnar Nordahl, Nils Liedholm, och Stig Nyström. Knästående Sune Andersson, Knut Nordahl, Torsten Lindberg, Erik Nilsson och Rune Emanuelsson.

Kring och sagt

— En jätteorkester från Metropolitan Police på 50 man spelade timmarna före matchen och även under halvtid. Ett otroligt populärt nummer.

/ / /

— Matchen hade tilldragit sig stort intresse utomlands. Det var ett tjugofemtal främmande journalister från ett tiotal olika länder.

/ / /

— På övermasterna på läktarna vajade den svenska flaggan och i övrigt såg man den blågula flaggan omväxlande med den engelska.

/ / /

— Alla de svenska åskådarna, de flesta från Saga och Britannian, hälsade välkomna till Highbury på svenska. De upptog en hel sektion på västra läktaren och gjorde sig både syn- och hörbara genom svenska flaggor och hejaramsor.

/ / /

— När kronprinsen var nere ich hälsade på spelarna, presenterades dessa av Rudolf Kock, som i sitt sällskap hade den engelske fotbollsförbundsordföranden Mr. A. Brook-Hirst.

/ / /

— Den allmänna åsikten var att efter svenskarnas prestationer i dag bör landet komma långt i nästa års olympiska fotbollsturnering.

/ / /

Hilding Hallgren ansåg Torsten Lindberg vara bäst och med prestationen, det kanske resultatet varit oavgjort, tyckte han.

/ / /

— Ordföranden i engelska UK, Arthur Drewry, sade efter matchen: Det var en utomordentlig uppvisning mellan två utmärkta landslag. Svenskarna hade en uppverlig kondition och det märktes inte alls att de just avslutat en ansträngande säsong.

/ / /

— Englands center, Tommy Lawton, sade efter matchen, att "det var ett stort spel". Svenskarna var i fint slag och Bertil Nordahl bevakade mig mycket effektivt.

/ / /

— Engelska målvakten Swift, förmodligen den bästa målvakten i världen f. n., berömde Torsten Lindberg. Han är en av de bästa målvakter jag sett, sade han.

/ / /

— I slutet av landskampen blev dimman besvärlig och mörkret föll så snabbt att det blev svårt urskilja de olika situationerna. Möjligtvis kan detta ha bidragit till engelsmännens fjärde mål.

Handboll:

Stockholm slog Kongens By

STOCKHOLM den 19. (TT)

Stockholm och Köpenhamn möttes på onsdagen i en stadsmatch i handboll i Eriksdalshallen. Stockholm vann med 10—9 efter att ha lett med 5—4 i halvtid.

Matchen blev mycket spännande och lagen turades om att ha ledningen. I mitten av andra halvlek ledde danskarna ett slag med 8—6 och det var först i sista minuten svenskarna lyckades göra det vinnande målet. Av de danska målen gjorde Svend Aage Madsen tre, Jörgen Jörgensen två, B. Madsen två, S. Jacobsen ett och G. Dahlfeldt ett. Publiken uppgick till 1,300 personer.

Ställningen i reservlagsserien

Ställningen i den hallandska reservlagsserien efter de fem matcher, som hittills har spelats är följande:

HBP	2	2	0	0	29—16	4
Orgen	2	1	0	1	31—21	2
FIK	1	1	0	0	15—14	2
Drott	2	1	0	1	16—17	2
Orlan	1	1	0	1	14—15	0
F 14	2	0	0	2	21—43	0

Ligaklubbarnas bästa kombination och Arsenal hit

MALMÖ den 19. (TT)

Sverige får, enligt vad som meddelas till SDS från London, till våren besök dels av engelska ligaklubbarnas bästa kombination, dels av Arsenal.

Ligakombinationen spelar den 1 juni på Råsunda mot serieföreningen div. I, men var övriga matcher går är ännu ej bestämt. Så mycket är dock klart, att Arsenal spelar den 22 och 26 maj.

Vidare har överenskommelse träffats om gästspel i Sverige av Blackpool och Burnley. Det förra laget spelar den 30 maj och 1 juni, det senare den 20 och 23 juni. Matcherna går i Stockholm, Göteborg, Malmö och Norrköping, och arrangör är storklubbarnas nyinstiftade pool för utländska gästspel.

BT-landskampen för damer blir svensk urpremiär

Som häromdagen i korthet meddelade, kommer Varberga BTK att få svara för arrangemanget av en bordtennislandskamp mellan Englands och Sveriges damer i Varberg den 3 dec. Landskampen kommer att omfatta fyra singelmatcher och en dubbelmatch. Svenska laget består av Maya Halling, Varbergs BTK, och Margareta Vinqvist, BTK Minerva, och det engelska laget av Vera Thomas och Peggy Franks. För Sveriges del blir det urpremiär, ty detta är den första damlandskampen i bordtennis, men man kan med all sannolikhet säga, att det inte blir den sista.

De båda engelska damerna, som för första gången gästar Sverige, anländer med flyg till Göteborg måndagen den 1 december och därifrån går sedan resan direkt till Varberg. De båda damerna kommer att träna i Nöjesparken de båda dagarna före landskampen.

Planer på import av sudettysk arbetskraft till länets industrier

Av ungrarna har nio familjer och en ungkarl anlänt

Av den ungerska arbetskraft, som man i somras beslöt att sätta in i det halländska jordbruket, har vid det här laget nio familjer och en ungkarl anlänt och börjat sina anställningar. Då de ännu endast har varit här mellan en och tre veckor är det ännu för tidigt att fälla något omdöme om deras arbetskapacitet, men enligt vad som uppges på Länsarbetsförmedlingen pekar starten åt rätt håll. För industrien planeras en viss import av sudettysk arbetskraft — sammanlagt beräknas behovet utgöra 225 man — men det har i dagarna bestämts att denna inte kan komma ifråga förrän efter nyår.

— Vad sudettyskarna beträffar så skulle de — i motsats till ungrarna — placeras vid industrien, företrädesvis vid textil-, beklädnads- och metallindustrien, förklarar inspektör S. B. Nilsson vid länsarbetsförmedlingen i Halmstad på HNts förfrågan. Inom metallbranschen gäller det yrkesarbetare, i fråga om tempo- och hjälparbete har det gått något så när ihop på den sista tiden.

Cruxet i den sudettyska importen är svårigheterna att skaffa bostäder. Vid den inventering hos industrierna i länet som vi har företagit har det framgått att det behövs ca 225 man, och det kommer att bli synnerligen svårt att skaffa dessa tak över huvudet. Sammanlagt har industrierna inte kunnat garantera bostäder för mer än två familjer och 44 ungkarlsbostäder. Det hela ser alltså ut att vara ett ganska riskabelt företag.

ANNONSERA I LAHOLMS TIDNING!

Laholms BK.

Gymnastik i kväll. Juniorer kl. 6, seniorer kl. 7, damer kl. 8.

Laholms boxningssällskap.

Träning i kväll kl. 19.

Dagens namn:
PONTUS.

Solen går upp kl. 7.53 och ned kl. 15.52.

Mogondagens namn:
HELGA.

Solen går upp kl. 7.55 och ned kl. 15.51.

HANT PÅ NATTAG.

För en del år sedan steg en järnhandlare ombord på ett nattåg, där han hade plats i en andraklasskupé. Men han klev genast ut ur kupén igen, ty på grön bäddens sovkudde hade han upptäckt ett ljuslockigt huvud. Vad var i denna situation att göra? Skulle han tillkalla sovvagnskonduktören och överlämna problemet i hans händer? Han tvekade. Han hade ett gott hjärta och han föreställde sig med oro att den guldlockiga unga damen skulle bli förtvivlad och generad, då hon väcktes ur sin sömn och upplystes om sitt misstag. Kanske skulle hon t. o. m. bli tvungen att tillbringa natten i sovvagnskorridoren. Han smög sig åter in i kupén, sträckte ut sig på den undre sovplatsen och insomnade med det beslutet att stiga upp tidigt och försvinna innan hon vaknade. Hur djup är icke det goda samvetets sömn. Han sov länge.

Och då han vaknade stod ärkebiskop Nathan Söderblom på golvet och höll på att klä sig.

*

— Kom sjukdomen hastigt på?

— Ja, det kan man säga. När jag gick och la mig på kvällen var jag alldeles frisk, och när jag vaknade på morgonen var jag sängliggande!

*

Hotellgästen: — Det blir väl billigare om jag stannar här åtta dagar?

Portiern: — Det vet jag inte — för så länge har ännu ingen stannat!

*

— Det står om dig i tidningen...

— Ett sånt prat — vad står det då?

— Att det finns för många kvinnor i världen.

TROVÄRDIGT VITTNE.

Under en rättegång i Malmö häromdagen om ett testamente beskrev ett av vittnena mycket noggrannt testatorn.

— Nå, sade svarandens advokat, jag förmodar, att man med anledning av den smickrande beskrivning, ni givit på testatorn, hans goda egenskaper och hans personlighet i övrigt kan antaga, att ni var intimt bekant med honom?

— Med honom, utbrast vittnet. Nej, jag har inte varit bekant med honom.

— Inte det! Då måste ni ha iakttagit honom mycket noga, när ni träffade honom? fortfor advokaten.

— Jag har aldrig sett honom, var svaret. Detta blev advokaten för starkt. I sträng ton sade han:

— Var god och säg sanningen! Hur, frågar jag, har ni kunnat så noga beskriva honom, om ni aldrig känt honom?

— Jo, sade vittnet, och det leende som spreds över hans ansikte, smittade rättens ledamöter, ser ni, jag är gift med hans änka.

*

— A här har vi nu den fågel som kallas stork.

— Försök inte magistern, vi tror inte på'n.

Prenumerera på Laholms Tidning!

I blickpunkten.

Rundabordskonferensen mellan regeringen och partiledarna borde statsministern enligt Kalmar Läns Tidning (bf) — ha kallat till för länge sen:

Det har ju längt tidigare stått klart för näringslivets män, att något extraordinärt måste göras för att råda bot mot den tilltagande inflationen. Men det är ju så mycket annat, som ävenledes måste redas ut. De pågående socialiseringsutredningarna har i dagens läge ej någon annan praktisk betydelse än att irritera och skapa olust, varför de saklöst borde läggas på hyllan; ett fast sparsamhetsprogram hör väl också till de ofrånkomliga betingelserna. Skattepolitiken tarvar alldeles säkert en grundlig översyn, så att de värsta utväxterna kan opereras bort, och sist men ej minst bör man tänka på att rensa upp i regleringsnärskogen, så att vi befrias från de värsta otymplighetern.

Detta och mycket annat borde grundligt diskuteras av en samling klokt folk ur näringslivets olika kretsar. Detta inser säkerligen även statsministern. Men när han likväl tar omvägen att gå till oppositionen för att fråga sig till råds, så ligger det säkerligen den bimeningen, att regeringen ej ensam vill ta ansvaret för konferensens eventuella misslyckande, heter det vidare:

Och den kommer att misslyckas, därest regeringen ej är beredd att göra avsevärda avsteg från den hittills förda politiken. Den saken är lika säker som amen i kyrkan. Målet för konferensen, om den nu kommer till stånd, måste ej vara att rädda regeringens ansikte utan att rädda landet från det hotfulla läge, som det nu försatts uti. Vill denna regering ej bekväma sig till att erkänna misslyckandet och gå in för en radikal omläggning av den knäsatta politiken, så är det lika gott att den får trampa vidare på de vägar som beträtts. Ty märk väl, att det är regeringen och ingen annan, som är närmast ansvarig för att tillståndet är sådant det är. Detta borde oppositionens ledare göra klart för regeringen i dag.

Det är väl också det som har skett och sker, samtidigt som man strävar efter en god grund att samverka på för landets räddning undan än värre olyckor än de som redan inträffat.

Varför regeringen nu vill ha samverkan till stånd söker Örebro-Kuriren (s) klargöra:

Regeringen har naturligtvis inte heller haft någon mening att blott ställa de andra partierna. Det är inte fråga om att beröva dessa någon handlingsfrihet. Det gäller inte att införa några nya principer i den svenska politiken. Vi har samverkat förut och gjort det med gott resultat. Under praktiskt taget hela kriget fanns det till och med en samlingsregering i landet. Det berodde givetvis på att läget då ansågs så knepigt att en så intim samverkan blev nödvändig. Nu är det inte så farligt, men situationen är dock så svår att man behöver rådpläga om de ekonomiska problemen. Man får väl förutsätta, att tämligen enhälliga meningar finns om dessa ting, d. v. s. om de medel, som bör användas mot det onda. Vad hindrar då att man rådgör om dessa ting. Det är visserligen regeringen som fattar besluten. Men det brukar ju heta att om vissa män rådslagger i svåra ting så kommer de förr eller senare till ett enigt beslut. Det kan synas betänkligt ur politisk synpunkt. Men här är det inte fråga om politik utan om landets välfärd.

Det är m. a. o. regeringens nödläge, som gör den villig att samverka.

Det får nog snart lov att bli slut med förmynderskapet över svenska folket, både på försörjningsområdet och i andra avseenden, skriver Handelsbladet:

Vårt folk är vårt förtroende för samhällssolidaritet. Alla är vi inte hamstrare och likvärdiga figurer utan medborgare, som förstår att motevara förtroende när villigheten att skänka sådan återträder i dagen hos vårt styrande. Men ju längre det får gå med beskuren frihet, desto besvärligare blir den dos till sist nödvändiga återgången till densamma. Det stämmes!

Ungdomen och fritidsproblemen diskuterade av SLU-ungdomen.

SPRITEN, DANSEN OCH IDROTTEN I RAMPLJUSET VID DISKUSSIONSTRÄFF I VINGSLÄTT.

SLU-arna i N. Hökskretsen har haft diskussion i Vingslätt i diskussionsklubben. "Ungdomen och fritiden" utgjorde överläggningsämnet och inledare var **Sven Svensson,** Ahla. Förhandlingarna leddes av Karl-Gerhard Johansson, Veinge.

Inl. framhöll att många ungdomar använder sin fritid med besök å dåliga privata "nöjesindustrier", sprit och dåligt sällskap. Vad ungdomen tjänar offras på detta sätt. Som samhällsmedlem kan denna person, som gripits av ovanstående "nöje", ej räknas, så länge han håller på med detta. Både andlig och fysisk nedbrytning bli följden. Krogbesöken är kanske det mest vanliga och det som mest har förmåga att nedbryta.

För att motverka detta föreslog inl. användning av fritiden till idrott. Han framhöll särskilt orienteringen, vilken styrker kropp som själ.

Dansen ansåg inl. inte vara till skada som sådan utan tvärtom. Det är en behaglig avkoppling om den bedrives i en måttlig grad.

Många olika meningar kommo fram under den debatt, som följde efter inledningen. Första diskussionsinlägget av de 23, som gjordes under debatten, svarade **Sten Carlsson,** Mästocka, för. Han framhöll, att idrotten kan ha sin stora betydelse för den, som inte har tungt kroppsarbete. Han var av den åsikten, att landsbygdens ungdom hade sitt bästa stöd i föreningslivet, när det gällde fritidsproblemen.

Sven Svensson, Ahla, framhöll, att idrotten betyder lika mycket för kroppsarbetaren som andra yrken. Han ansåg vidare, att arbetet i föreningarna borde delas upp på samtliga medlemmar och att inte ett fåtal skulle bära större delen av arbetsbördan.

Arvid Isaksson, Tönnersjö, sade, att idrottens betydelse och nytta berror på den enskilde individen. Skall ett gott föreningsliv idkas, får man ha ett brinnande intresse. Beträffande nöjesindustriens handhavande, så var det hans mening, att kommunernas handhavande av ungdomens nöjesliv inte skulle visa sig lyckligt.

Folke Johansson, Vallberga: — Det kan inte få fortsätta, att våra ungdomar i åldern 15—20 år låter sin genom hårt arbete intjänta veckolön gå på lördags- och söndagsnöjen för att när måndagen kommer inte ha ett rött öre på fickan.

Arvid Andersson, Knäred, poäng terade, att en av de mest nedbrytande krafterna är spriten — både andligt och fysiskt sett.

Härtill genmälde **Sven Svensson,** att all sprit i föreningslivet bör bannlysas.

Ingemar Johansson, Veinge: — Vad spriten kan inverka, kan vi se, när vi se tillbaka på 1700-talet. Spritmissbruket var då oerhört och återverkningar uteblev inte. Ett helt folk höll på att gå under. De spritpåverkade under jakt- och fisketurer utgöra en fara för omgivningen och borde straffas lika hårt som rattfylleristerna.

Karl-Gerhard Johansson, Veinge: — Att ungdomen genom våra organisationer skall fostras både andligt och fysiskt, äro vi överens om. Att spriten skall bort, är inte mycket att diskutera om. Skall sprit användas, så skall den enskilde individen äga så stark karaktär, att han kan säga nej efter en eller två supar. Våra föreningar skapa en oerhörd möjlighet att komma till rätta med avarterna. Det finns massor med arbetsuppgifter. Tänk på SLS-cirklarna runt om i landet. Vad kan inte dessa fylla för uppgifter? Idrotten fostrar oss till ett viljekraftigt och härdat släkte. Genom uppbyggliga nöjen — teater, god film, musik o. dyl. — kan också den allmänna standarden bland våra ungdomar höjas.

Sammanfattningsvis kan sägas, att följande önskemål framkommo vid diskussionen:

1. Den privata nöjesindustrin bör bort. Det är våra kommunalmäns stora uppgift att stoppa denna. Dessa i samråd med olika organisationer bör skapa ett sunt och uppbyggligt nöjesliv.

2. Halsovårdsnämnderna i kommunerna böra ta och besiktiga de privata nöjesplatserna.

3. Våra ungdomsorganisationer böra i än större utsträckning än tidigare ta hand om ungdomen och få denna lämpligt fritidssysselsatt genom t. ex. studiearbete, föreningsarbete, teater, folkdanslag, folkleker och gammal dans.

4. Kommunalstyret bör ta del av ungdomens problem och hjälpa till att förverkliga dess önskemål genom ekonomiskt stöd.

5. För framåtgående nykterhet, särskilt bland vår yngre ungdom, bör ständigt verkas.

En mor.

Jag ser henne sitta den gamla
med händerna knäppta till bön,
men tankarna irra och famla
är detta min mödas lön?

Var finnes du väl uti natten,
var är du mitt älskade barn?
Har strömmen, de stora vatten
dig kastat i fiendens garn?

Hur ofta jag lidit och ropat,
ja skriat till Herren i höjd,
Men ändå du tyckes ha hopat
din skuld under synderna höjd.

Mitt barn, min älskade svara,
kom åter i Jesu famn,
blott där kan du trygg få vara,
blott där har du säker hamn.

Brix.

SJUKKASSORNA:

Betala avgiften i tid.

Om alla medlemmar i sjukkassorna ville beflita sig om att i god tid inbetala sina avgifter skulle mycket vara vunnet. Kassorna skulle besparas det merarbete som följer av att skriva ut anmaning angående av giftsinbetalning.

Många medlemmar ha för vana att inbetala avgifterna först i efterskott och ofta icke förrän någon av de sista dagarna av respittidens — tre månader — utgång. Det är stor risk att vänta, då man lätt under några dagar kan glömma av sin sjukkassa och har man kommit in i fjärde månaden har man därmed frivilligt utträtt ur kassan och förlorat all rätt till sjukhjälp. En medlem har under sådana förhållanden rätt att ansöka om återinträde, men har icke ovillkorlig rätt att få sitt medlemskap återupplivat. Ett försämrat hälsotillstånd kan ju lägga hinder i vägen.

Vi ha gjort en undersökning på vad sätt medlemmarna betala sina avgifter och funnit att omkring 80 proc. av alla avgifter inbetalas i efterskott. Kunde man här få en ändring till stånd skulle mycket vara vunnet. Kunde medlemmarna under nuvarande förhållanden med relativt god penningtillgång lägga om avgiftsinbetalningen så att denna kunde ske i förskott och om möjligt för ett helt kvartal i sänder, skulle detta i rätt hög grad underlätta arbetet på sjukkasseexpeditionerna och medlemmarna skulle i helt annan utsträckning än vad som för närvarande är fallet undgå att bliva strukna ur kassan på grund av bristande betalning.

Sjukkassorna ha så stora förmåner att ge att medlemskapet där är utav det största värde, varför det borde vara angeläget för varje medlem beflita sig om att uppfylla sina förpliktelser gentemot kassan. Kassan å sin sida vägrar aldrig att fylla de förpliktelser den har gentemot medlemmarna utan lämnar all tid den ersättning var och en är berättigad till, detta såväl ifråga om sjukpenning som läkarvård, sjukhusvård, moderskapshjälp o. dyl. Medlemmarna borde resonera på så sätt, att de ha icke råd att förlora sitt medlemskap i sjukkassan. Ett på grund av bristande avgiftsinbetalning förlorat medlemskap har kostat många medlemmar alltför mycket och lämnat kvar dyrköpta efterräkningar för medlemmen själv.

Kunde medlemmarna växla om och betala sina avgifter inom veder börlig tid skulle det återverka på arbetsbördan för de i sjukkassorna anställda. Kunde vi inte komma överens med varandra, att i dessa tider av god penningtillgång man betalar in på en gång både vad man är i skuld och dessutom ett par månader i förskott.

Ett medlemskap och en medlems bok i sjukkassan är en stor tillgång. Om det vill sig illa — långvarig sjukdom — kan det betyda ett värde av tusentals kronor. Medlemskapet är bra att ha, när man behöver besöka doktorn utan att vara sjukskriven, när man på grund av sjukdom förlorar arbetsförmågan, när man behöver intagas på sjukhus, när barnen bli sjuka, när en ny världsmedborgare kommer till världen, i de kassor som infört ersättning för hälsovårdskostnaden, när gåbor köpes på apoteket. Ingen som kan bör stå utanför sin hemorts sjukkassa och ingen bör låta sig strykas på grund av bristande betalning.

Erlägg avgiften i tid, om möjligt i förskott!

Filmnytt

"KLAR SIGNAL."

Scen ur den franska filmen "Klar signal."

Med verklighetsprägeln starkt kännbar i bilder som stå dokumentärfilmen nära och delvis även äro autentiska blir den franska filmen "Klar signal" en thriller, som hårt och hänsynslöst berättar hur tappert och blodigt Frankrikes järnvägsmän bekämpade de tyska förtryckarna. Där är de slutna smutsiga männen ur ledet som tappert i sin dagliga gärning kämpa för friheten under ständigt hot från tyska gevärsmynningar.

"Klar signal" erhöll stora priset vid internationella filmfestivalen i Cannes 1946. Det är franska frihetskämpar och järnvägsmän som medverka och filmen har skrivits och regiserats av René Clément.

Fem kronor ger ett finskt barn mat i 14 dagar. Hjälpkommitén för Finlands Barn. Postgiro 900 900.

Glöm inte Din sjukkassa

Betala avgiften i god tid

Betala i förskott

Medlem som resterar med tre månadsavgifter har frivilligt avgått ur kassan och kan ej göra anspråk på sjukhjälp.

BOHUSLÄN-HALLANDS ERKÄNDA CENTRALSJUKKASSA
MÖLNDAL

Filip och Majken

— Välkommen käre Hans. Kommer ni i er egen vagn — behåll i så fall rocken på ett ögonblick.

— Ni känner ju min mening om den bilen — och jag vill ogärna att den står parkerad här utanför.

— Backa den in bakom huset — för där kan ingen se den!

RADIO

TORSDAG

Riksprogrammet:

7.00 Lediga platser.
7.10 o. 7.25 Morgongymnastik.
7.45 Morgonandakt (sekr. Gösta Nicklasson). (Göteborg.)
8.00 Nyheter och väderlek.
8.15—8.45 Skolradions korrespondenskurs i engelska.
10.30 Musik under arbetet med David Ottosons kapell, John Boberg och Thore Ribberg, dragspel, Sam Jakobsons saxofonkvartett, Margareta Kjellberg, sång till gitarr, samt grammof.
12.00 Klockspelet från Stadshustornet; dagens dikt. Därefter: Allan Johansson vibrafon och Stig Holm piano.
12.30 Nyheter, väderlek, fondbörsen.
12.55 Tidssignal.
13.00 Norsk lektion av Haakon Hofgaard-Salvorsen. (Skolradio, Oslo)
13.30 Svensk konsert av Norrköpings radioork. Dir.: Heinz Freudenthal (Norrköping).
14.10—14.30 Brahms i Wien. Käseri av Ernst Benedikt.
16.40 Helge Davanders trio (Malmö).
16.30 Väderlek.
17.00 Bibeln och vår vardag. Tre kyrkoböcker har ordet.
17.25 Barnens brevlåda.
17.55 Lediga platser.
18.00 Grammofonmusik. 1. Den glade postillonen (W. Börschmann). 2. Ellinor dansar..., vals (E. Taube). 3. Sunrise serenade (F. Carle). 4. Min egen lilla sommarvisa, hambo (E. Engstam). 5. When you were sweet sixteen (J. Thornton). 6. Minne (Bräu-Kletsch). 7. Pizzicatopolka (Joh. o. Jos. Strauss). 8. Sex visor i folkton (A. Söderman). 9. Ur "Ef folkesagn" (N. W. Gade). 10. Ved solnedgang (P. E. Lange-Müller). 11. Andra satsen ur Sonat G-dur för violin och piano (E. Grieg). 12. Klunkom, Welam Welamson ur "Kung Eriks visor" (T. Rangström). 13. Epilog ur "En vintersaga" (L.-E. Larsson).
18.55 Meddelanden.
19.00 Nyheter, väderlek. Dagens eko.
19.30 Violinkompositioner spelade av Sven Karpe.
19.50 London i gala. Prinsessan Elizabeths bröllop (London).
20.15 Morton Gould: Amerikansk rainforiella nr 4. Radiotjänsts föreläsa underhållningsork., Kabaretork. samt Dansork. under ledning av Stig Westerberg.
20.45 Bernardas hus. Kvinnodrama från den spanska landsbygden av Federico Garcia Lorca. Översättning: Karin Alin. Radiobearbetning och regi: Alf Sjöberg. Personer: Bernarda — Tora Teje; Maria Josefa, hennes mor — Gerda Lundeonist; Augustias, Magdalena, Amelia, Martirio och Adela, hennes döttrar — Ellika Mann, Gunnel Broström, Marianne Lindberg, Mimi Pollak och Mai Zetterling; Poncia, trotjänarinna — Elsa Carlsson; Pigan — Birgitta Valberg; Prudentia — Tekla Sjöblom; Tiggerskan — Brita Billsten; En kvinna — Elsa Ebbesen; Flickan — Margot Lindén; Berättaren — Kurt-Olof Sundström. Föreställning av radioteatern med Kungl. Dramatiska teaterns artister.
22.15 Nyheter och väderlek.
22.30—23.00 Barkelkvartetten spelar Strråkkvartett nr 3 F-dur av Wilhelm Stenhammar (död 20 november 1927).

FREDAG

Riksprogrammet:

7.00 Melodier i morgonväkten.
7.10 o. 7.25 Morgongymnastik.
7.45 Morgonandakt (sekr. Gösta Nicklasson). (Göteborg.)
8.00 Nyheter och väderlek.
8.10—8.30 För henne därhemma. Musikalisk underhållning under medverkan av Marianne Mattsson, sång. Erik Frank, dragspel, och Kabaretork.
12.00 Klockspelet från Stadshustornet; dagens dikt. Därefter: Francesco Asti trio (Göteborg).
12.30 Nyheter, väderlek, fondbörsen.
12.55 Tidssignal.
13.00 Sångstund under ledning av Anna-Britta Lagerwall. (Skolradio; Göteborg.)
13.30 Bibl Skoglund läser sista kapitlet i saroserien av Birgit Elenius-Hanes.
13.45 Claude Debussy: Pour le piano. Nadejda Kosmowsky-Quist (Göteborg).
14.00—14.30 Radioföljetongen "Jerusalem" av Selma Lagerlöf: Hellgrums brev. Uppläsning av Anna Lindahl.
16.30 Väderlek.
16.40 Skogens nyheter. Ett barnprogram efter Vitali Bianchis bok.
17.00 Skepp ohoj! Ett program för svenska sjömän. (Göteborg.)
17.20 Ryska berättare: Döden, en novell ur "Snöstormen" av Leo Tolstoj. Uppläsning av Gunnar Olsson.
17.50 Grammofonmusik. 1. Gotlands infanteriregementes marsch (C. Teike). 2. Wellamovalsen (S. Dahlén). 3. Lyckans melodi, fantasi (Groth-Arnryd-Moberg). 4. Ingen Rosita..., vals (Gullmar-Angelini). 5. El africano, tango (E. Dereyra). 6. On the old spanish trail (Smith-Kennedy). 7. Menuett i F (S. Logan). 8. Kalenka, ryssk folkvisa. 9. Legend (H. Wieniawski). 10. Je voudrais te voir encore (F. Liszt). 11. Perpetuum mobile (C. M. von Weber). 12. Liebesfeier (Weinzarner-Lenau). 13. Uvertyr g-moll (A. Bruckner).
18.45 Veckans löpsedel.
18.55 Meddelanden.
19.00 Nyheter, väderlek. Dagens eko.
19.30 Operans solistklubbs festföreställning på Kungl. Teatern till 25-årsjubiléet. Medv.: Kungl. Hovkapellet under ledning av Nils Grevillius och Herbert Sandberg.
20.25 Uno Enegren berättar en episod från Grekland.
20.40 Blott för dig. William Linds ensemble spelar.
21.00 November 1917—november 1947. Ryska revolutionen 30 år.
21.40 Charles Norman spelar populärt på piano.
21.50 Bekänna färg. Litteraturkrönika av Herbert Grevenius.
22.15 Nyheter och väderlek.
22.30—23.40 Genaveva, opera av Natanael Berg. Akt III och IV från Kungl. Teatern. (Bandupptagning.) Dir.: Herbert Sandberg. Personer: Siegfried, pfalzgreve — Erik Sundqvist; Genoveva, hans maka — Lilly Purlin; Golo — Gösta Björling; Katarina, Golos amma — Margareta Bergström; Margareta, hennes syster — Göta Allard; Balthasar, slottsförvaltare — Georg Svedenbrant; Kaspar — Leon Björker; Eugen, greve, Siegfrieds broder — Ake Collet; Smärterik, Genovevas son — Marianne Orfanda.

RUBRIKER.

I Länstidningen i Östersund (s) lästes denna rubrik:

Livet utslocknar totalt vid nästa krig.

Strax under följde:

Billigare begravningar är ett önskemål i Östersund.

Människovärde.

Av KARL WILLIAMS.
(Eftertryck förbjudes.)

Det var en rätt sliten och grå vardagsfigur, som kom traskande halvmilavägen från järnvägsstationen fram till den lilla kyrkbyn ute i fjärr bygden. Han hette Bengt Ekholm, var så där i trettiofemårsåldern, mörk och reslig, och såg bra och karlavuren ut. Men så var han bara en vanlig skräddare på ströv efter en lämplig plats att slå sig ner på i yrket, och den konservativa byklicken i Långabäck tyckte tydligen inte, att en svulten skräddare var något vidare skatteobjekt att få till socknen.

Ekholm styrde först sina steg bort till specerihandlarn och frågade sig för om en lämplig hyresplats, men handlarn var reserverad och visade honom för säkerhets skull till nämndemannen.

— Nej, han hade heller inte plats för en lappskräddare, trots att utrymmet i nämndemansgården och alla dess uthus var så stort, att man nästan kunnat tränga in hela den lilla församlingens trehundra invånare där på en gång.

Ekholm fortsatte sin vandring genom hela byn, men alla var lika avvisande, fast han kunde visa både betyg och rekommendationer.

Det var ett besynnerligt och avigt folk i den här byn, tänkte han för sig själv och beredde sig på att traska tillbaka till stationen och resa åt annat håll. Men någon hade rekommenderat Långabäck som en bra plats för en duktig skräddare, och nu skulle det visa sig omöjligt att få hyra ett rum där ens.

Just som han var beredd att ge upp alltihop, kom en liten gumma gående på vägen.

Det var Svenda i Vaktstugan, som hört talas om främlingen som sökte en hyreslägenhet, och nu hade hon gått fatt honom.

— Se det var så att hon och hennes dotter hade så de kunde avstå ett rum i sin stuga om det passade, sade hon vänligt.

Och Bengt Ekholm blev genast en smula ljusare till humöret och följde med.

Väl att alla människor inte är lika aviga mot en främling, tänkte han för sig själv, där han traskade efter den lilla beskäftiga gumman.

Vaktstugan, som den kallades, därför att där förr varit tvenne grindar vid vägkorsningen i byn, var en liten låg, rödstruken länga med ett för en yrkesman ovanligt bra läge. Ekholm blev genast glad för det erbjudna rummet, som skulle kosta bara femton kronor i månaden, och så del i köket. De högg då inte till för mycket de enkla människorna, tänkte han och det gjorde honom gott. Och så rent och propert som där var överallt, riktigt hemtrevligt. Han kände sig precis som hemma genast från första ögonblicket.

Hemma var det ja. Vad visste egentligen Bengt Eknolm om begreppet hem, fast han kände något inom sig som påminde om ett dylikt längesedan från barndomens år. Fadern hade haft en liten skrädderiaffär i en stad då Bengt och hans äldre bror varit små. Modern var död och när senare fadern dog också, blev de båda bröderna hemlösa.

Den äldre brodern for för många år sedan till en släkting i Amerika, men Bengt blev ensam kvar. Han hade stannat i hemstaden i skräddarlära hos en gammal vän till fadern, lärt yrket och så haft plats än här, än där. Och nu ville han vid mogen ålder försöka sig på något eget.

— Hem — ack ja, inte visste Bengt Ekholm om något så lyckligt. Det rotade folket i Långabäck kände inte till begreppet hemlösa, och när de båda kvinnorna i Vaktstugan tog emot honom till sist, värmdes hans hjärta på ett egendomligt sätt. Världen är kanske ändå inte så kall som den synes, tänkte han.

Svenda i Vaktstugan, änka sedan många år tillbaka, hade bara sin dotter kvar i livet. Inga var nu nära trettio år och ända redan sitt nittonde år hade hon suttit vid sitt syeri, träget och tyst, år från år. Inga sömmerska, som hon kallades, behövde ej vara utan arbete ty hon var både skicklig och billig. Inga var varken ful eller vacker, men hon hade något stilla, mjukt och kvinnligt över sig, som kom till uttryck i varje ord, blick och rörelse. Och så hade hon stora, milda och längtande ögon med de tunga ögonlocken nästan jämt sänkta över det ständiga sygörat. Men såg hon upp någon gång, blev man genast överraskad av det säregna i hennes blick, som liksom öppnade sig inåt i ett dunkelt djup utan gräns. Och i detta djup var mildheten och längtan det förhärskande.

Bengt Ekholm hade nu bott i Vaktstugan nära ett halvår och folk fann honom vara en både duktig och flitig yrkesman. Och så kunde man få både karlakläder och fruntimmerssömnad på samma ställe, vilket passade bra i den lilla avkroksbyn. Men gällde det annat än skrädderi och lagning, så var det tafft för Bengt Ekholm trots att han var en både intelligent och stattig man. För folket i Långabäck var han endast skräddare och ingenting annat.

Kom han bort till handelsboden för att göra sina små inköp, så titulerade handlarn honom för "han" utan att säga namnet. Och handlarefrun, som hade ett par ogifta döttrar och därför ofta bjöd hem ortens unga män, var lika avog mot "utbölingen".

En gång kom en av handlaredöttrarna in till sin mor och sade:

— Säj mor, det var en väldans stilig herre i butiken nyss och köpte ost och korv. Vem runde det vara?

— Asch, sa mor och rynkade på näsan. Det var den där skräddarn, som hyr hos Svenda i Vaktstugan.

Hon sade det som om hon talat om ett paket....

Likadant var det överallt annanstans i byn. Bengt Ekholm var skräddare, titulerades för "han" och alla hans försök att komma in i det så kallade sällskapslivet strandade på en sorglig kyla.

På söndagarna promenerade han omkring ensam och när allt blev för ensamt och trist satt han inne hos sitt värdfolk och läste eller pratade. Resten av tillvaron var bara att sy och lappa.

Likadant var det för Inga sömmerska, där hon satt lutad över sin eviga sömnad dag efter dag. Även hon var bara god nog när det gällde att få sytt. Men sedan Bengt Ekholm flyttat in i stugan hade det kommit något ljusare över henne och den där bilden av längtan, som fanns i hennes milda ögon strålade starkare dag från dag.

Men så en dag hände det något som kom henne att sjunka samman i det gamla enahanda igen.

Pastorn kom ner till Vaktstugan en dag med ett meddelande till Bengt Ekholm.

Det var en skrivelse från svenska konsulatet i en amerikansk stad, att Bengt Ekholm hade ett lyfta ett arv efter en där avliden broder på trettio tusen kronor! Det var bara att legitimera sig, så kunde pengarna utfås när som helst.

Det tog inte lång tid förrän denna nyhet om skräddarns amerikaarv spritt sig i samhället och det hade en förunderlig verkan.

Det var bara Bengt Ekholm själv som tog saken med ro. Han kunde inte låta bli att le, då han som vanligt kom till handelsbutiken på lördagskvällen för att köpa ost, korv och björnträd. Handlarn bockade precis som för pastorn och frågade om det inte var något mer som Herr Ekholm skulle ha....

Och han fick ännu en anledning att le, när handlarefrun kom utsvassandes och undrade om inte Herr Ekholm skulle vilja komma och dricka kaffe på söndagskvällen hos dem. De hade länge tyckt synd, att herr Ekholm skulle vara så ensam där borta i Vaktstugan och det hade bara varit en försummelse att de ej tagit hand om honom förut....

Likadant var det överallt vart han kom nu. På kyrkbacken hälsade man allmänt på honom med förändrat sätt och när han promenerade på bygatan om söndagarna syntes alltid något kvinnligt ute, som också och "händelsevis" promenerade i samma riktning. Och om herr Ekholm önskade hyra en bekvämare lägenhet, så för allan del fanns det gott om plats.... Inte heller kom man numera med sådana där kläder, som det syntes som ett underverk att laga. Nu var det mest bara nya kostymer, som folk ville ha sydda, bara herr Ekholm ville åta sig göra det...

Bengt Ekholm, som skönjde det markanta i omslaget, kunde inte låta bli att taxera sig själv i rena penningvärdet.

— Trettio tusen kronors skillnad, tänkte han och log ett tämligen förraktfullt leende mot det besynnerliga ytmakeriet här i världen.

En kväll då han kom hem ifrån staden, där han varit och sett på en liten skrädderiaffär, som han ämnade överta gick han direkt in i den lilla kammare, där Inga sömmerska hade sitt syeri. Han kom så tyst att hon inte märkte det och fann henne sitta helt sysslolös med handen nedsjunket i händerna över en hög sömnad. Hon hade ögonen fulla av tårar, då hon såg upp på honom. Och då han på sitt vanliga, lugna sätt sporde henne varför hon grät, svarade hon lika öppet som sanningsenligt att det var för att han skulle flytta ifrån dem nu.

Och nu, när hon såg på honom med sina stora, längtande ögon, märkte han att de fått en helt ny skiftning på djupet, som inte funnits där förr.

— Om du ändå varit fattig som förut, sade hon med ett undergivet leende.

Bengt rätade på sig, och med ens kände han sitt eget människovärde segra och lyftas över penningens på kärlekens starka vingar. Han kom ihåg en tröstlös promenad i byn med alla de likgiltiga människorna, och med en öm rörelse lade han armen om hennes liv och lyfte upp henne från stolen. Han kysste henne utan motstånd, tyst och varmt, så sade han med en glimt av rörelse i ögonvrån:

— Alla de här människorna har taxerat mig efter penningvärde, men det är bara du som sett på mig med andra blickar. Du vet att jag aldrig skulle lämna dig — fattig eller rik — för kärleken tål inga materiella hinder. Jag hade lika gärna nöjt mig med dig och Vaktstugan bara jag vågat säja det förr. Men nu gör jag det av hela mitt hjärta.

Och vid dessa ord lyftes ett par underbara ögon upp emot Bengt Ekholms lyckliga ansikte med ett uttryck, som som hans trettio tusen kronor att förblekna till rena, rama lumpvärdet....

Strejkvägen i Frankrike breder ut sig och i Paris räknar man med generalstrejk inom nyckelindustrierna när som helst. Regeringen har beordrat nya truppförstärkningar till oros distrikten, vilket ytterligare ökar spänningen. I Paris har husmödrarna länsat alla livsmedelslager för att kunna möta den generalstrejk som hotar och som kommer att lamslå huvudstadens försörjning.

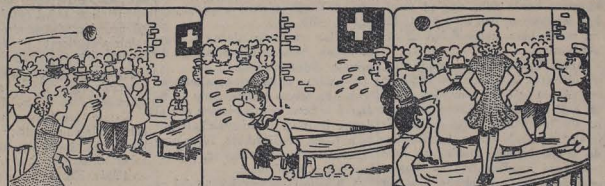

(15)

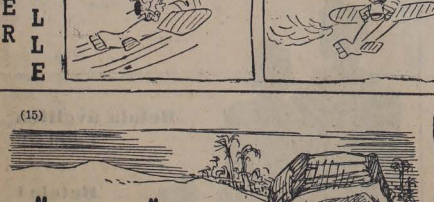

ÖKENHJÄLTEN FRÅN NORDEN

Roman av Anders Eje

Precis som Garland sagt: smällen var obetydlig. Det lät mest som klatschen från en korkpistol. Den osynliga projektilen höjde sig och när den nätt sitt toppläge tändes magnesiumfacklan under fallskärmen samtidigt som en ridå föll ned på den sida, som vette åt den avfyrande. Med andra ord: fiendens ställning belystes som av tre solar på en gång, medan den egna förblev i den svartaste slagskugga.

I samma ögonblick började skotten knalla från gevären. Smattret från flankernas kulsprutor satte in. Den turkiska förtruppen — Abd el Kerim uppskattade den till ungefär 200 man — rådade i den vildaste oordning bakom trädstammarna. Ett par skott smällde, ett ursinnigt turkiskt kommando tjöts fram i en megafon; om det avsåg reträtt eller framryckning eller eldgivning var inte gott att veta, men ett är säkert — det avsåg inte vad som blev: panik! Den vildaste panik, som tänkas kan.

— Den brinner en hel minut, hade Garland försäkrat på tal om sin fallskärmsfackla, och på en minut hinner man skjuta in sig ganska fint. Facklan höll vida mer än vad Garland lovat. Den brann drygt två minuter under det den med förbluffande långsamhet dalade ned mot marken.

Den långsträckta skyttelinjen gjorde turkarna till offer för den nära till hands liggande villfarelsen, att arabernas styrka var mångdubbelt större än den i verkligheten var. Till Abd el Kerims stora förargelse mötte angreppet inte det minsta motstånd — när facklan slocknat var turkarnas ställning utrymd, så när som på halvtannat dussin lik och några sårade, med vilka processen gjordes kort. Släpa med sig döende fångar var inte i Abd el Kerims smak. Men av byte tog man med sig så mycket kamelerna orkade bära. Vid ljuset av elektriska ficklampor genomsnokades det turkiska nattlägret omsorgafullt. Abd el Kerim hittade en kroksabel, vars skida var inlagd med silver, en spritt ny zeisskikare i sitt läderfodral och en liten läderpung, fylld med klingande guldmynt. Som helhet betraktad kunde man nog säga, att det var en ganska tillfredsställande expedition, även om det varit skräp med själva bataljen.

Men sin egen huvudstyrka hittade inte truppen förrän det redan börjat ljusna. Av försiktighetsskäl hade Feisal givit order om uppbrott omedelbart efter recognesceringstruppens avmarsch. Dessutom var det isande kallt i dalen, så någon sömn att tala om kunde man inte våga hoppas på. Trummornas revelj fick folket på benen i en fart, kamelerna lastades hastigt. Vad som nyss tycktes vara ett hopplöst kaos förvandlades plötsligt till militärisk ordning. Vid trumpetsignalen steg alla på en gång i sadeln och öppnade en allé för Feisal och hans stab och livvakt, sammanlagt flera hundra män med standarbärarna i spetsen.

Marschriktningen var västlig, alltså i riktning mot Yenbo. Men det var aldrig tal om att hinna så långt den natten. Efter ett par timmars marsch hittade Feisal en synnerligen lämplig lägerplats på södra sluttningen av en dal några kilometer norr om Bruka, där tälten restes i gryningen. Den beslutsamhet, med vilken Feisal gick att sova på sin matta, tydde på att han inte tänkte bryta upp i brådrasket.

LIVVAKTEN.

Det var inte endast i Hamra, som khakiuniformen tilldrog Lawrence en mindre smickrande uppmärksamhet från de arabiska krigarnas sida; var han kom i Feisals läger tog man honom för en turkisk överlöpare, ty de enda bärare av khaki de kände till hade varit turkiska officerare. Dagligen och stundligen strömmade nya skaror till arablägret, som inte kände Lawrence eller visste vem han var och som äskade förklaringar i det oändliga. När därför Feisal föreslog Lawrence att anlägga arabdräkt accepterade engelsmannen mer än villigt, särskilt som han ju redan förut burit arabisk dräkt och funnit den i alla avseenden mer renlig och lämplig för livet i öknen än khakiuniformen. Feisal gav sin livjägare och skräddare Hejriz carte blanche att på ett värdigt sätt kläda upp Lawrence och Hejriz nekade sig ingenting inför detta maktpåliggande och ansvarsfulla uppdrag. I sin vita sidendräkt med slösande rika guldbroderier var Lawrence praktfullare än Salomo själv, men framför allt gillade han huvudklädet, som var både mycket effektivare och mycket behagligare att bära än den hårda och omedgörliga solhjälmen.

Feisal gjorde också Lawrence uppmärksam på, att han nu måste skaffa sig en livvakt. Olika militära arbetsuppgifter krävde visserligen skiftande sakkunskap hos männen i livvakten, men det skadade inte att han hade en fast kärna, en konstant liten grupp på sex å åtta man, som efter råd och lägenhet sedan kunde byggas ut och kompletteras. När det blev bekant i lägret, att Urens sökte folk till sin livvakt blev redan samma eftermiddag hans tält fullkomligt belägrat av både äldre och yngre män, som ville bli enrollerade. Sedan Lawrence fastställt åldersgränsen till 23 år — han ville bara ha ungt folk omkring sig — tunnades skaran ut ansenligt, det blev lättare att välja.

(Forts.)